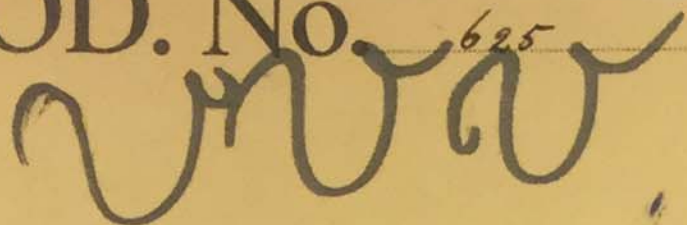


OD. No. ⁶²⁵


Naam SPARTACUS BUITENLAND

Zie ook: ACP/O. dossier: COMMUNISTENBOND "SPARTACUS".

Uit		In	Uit		In	Uit		In	Uit		In
Datum	Aan	Datum	Datum	Aan	Datum	Datum	Aan	Datum	Datum	Aan	Datum
12/10	B	4/9									
12/10	4	4/9									
11/11	2	1/11									
11/11	B	14/11									
11/11	B	20/11									
15/1-28	KB	17/1-28									
17/1	B	24/1									
26/1	B	20/1									
20/1	B	25/1									
25/1	4	6/3									
6/3	B	11/3									
14/10	B	20/10									
15/10	B	16/10									
7/11	B	16/11									
23/10	C	2/7									
4/11	B										

16 FEB 1954

24 SEP 1959

6 SEP 1959

OD. No. 625
 WUW

Naam SPARTACUS BUITENLAND

Zie ook: ACD/O-dossier: COMMUNISTENBOND "SPARTACUS".

Uit		In	Uit		In	Uit		In	Uit		In
Datum	Aan	Datum	Datum	Aan	Datum	Datum	Aan	Datum	Datum	Aan	Datum
26/8	B	4/9									
23/11	4	15/9									
11/11	I	11/11									
11/11	K.B	14/11									
24/11	B	20/11									
15/1-28	K.B	17/1-28									
17/1	B	26/1									
26/1	W.B K.B	28/1									
28/1	B	25/3									
25/3	W.B 4	6/3									
6/3	B	11/3									
20/8	B	20/8									
15/10	B	16/8									
7/11	B	16/11									
23/6	C	2/7									
4/12	B										

16 FEB. 1954

92 MRT. 1954

4 SEP. 1959

6 SEP. 1959

DOSSIERNo.: OD ~~620~~ 625 NAAM: Spartacus Buitenland

Uit		In	Uit		In	Uit		In	Uit		In
Datum	Aan	Datum	Datum	Aan	Datum	Datum	Aan	Datum	Datum	Aan	Datum
20/8	B	4/9									
4/9	4	5/9									
11/11	I	11/11									
11/11	KB	14/11									
15/11	B	20/11									
15/11-28	KB maat	17/11-28									
17/11-28	B	20/11-28									
20/11-28	4	20/11-28									
20/11	B	23/11									
5/3	4	6/3									
6/3	B	11/3									
20/8	B	20/8									
1/10	B	10/10									
7/11	B	10/11									
20/11	C	2/7									
4/7-52	B	9/7									
15 FEB											
4 SEP. 1959											
5/7 '65											

MRT. 1954
no
6 SEP. 1959
AUG. 1959

MINUTENBLAD

DOSSIER No. OD ~~620~~ 625

NAAM: Spartacus Buitenland

~~B IV~~ 28/8
~~B XI~~ 29/8-47
27-8-47
~~B XII~~ 30-3-48.

16543

OD 625

UITTREKSEL	
Uit	: O.D. 1287
Ag. no.:	: 130016
Voor	: OD 625

6.36
06.13.52
6.437
6.36
05.23.52

6.153
01.26-01.26
01.26-2.36
01.26-6.153
6.153
06.21.54-2.32
6.32
06.21.54-6.153
6.153
01.26-6.3

5 FEB 1952

ACD/130016

B.
D.A./1-067/W. 1349.

In de Spartacusmiddens te Antwerpen kon vernomen worden dat het in de bedoeling ligt in de toekomst een "internationale bedrijfskern" te stichten aan de haven van Antwerpen. Zulks is gebleken uit een schrijven van Leendert VAN OS, geboren te Rotterdam 17-1-1911, wonende te Rotterdam, Mathenesserweg, 98, leider van de groep O.V.B. afdeling "Verkeer", gedateerd van 16 tot 18 December 1951 en gericht aan VICTOR Ludovicus, geboren te Antwerpen op 14-10-1913, er wonende Spaarstraat, 22, leider van de Spartacusgroep te Antwerpen. VAN OS zegt in dit schrijven op 31-12-1951 hierover met VICTOR te zullen handelen, ter gelegenheid van zijn bezoek te Rotterdam. (Dit is echter niet gebeurd gezien VICTOR de verplaatsing niet heeft gemaakt). Hierin is ook sprake van een internationale vergadering welke niet meer in de loop van 1951 zou gehouden worden, gezien het onderwerp van de vergadering momenteel in behandeling is bij de Raad van het O.V.B. (Het zou hier handelen om een bespreking omtrent de drie punten opgesomd in onze nota nr 1317 van 22 December 1951, welke reeds op 19-9-51 behandeld werden in de woning van VICTOR Ludovicus). Bij ditschrijven waren ook enkele exemplaren gevoegd van een pamflet door de O.V.B. uitgegeven aan de Rotterdamse haven in verband met een stakingactie aldaar. (Zie bijgevoegd een kopij van zulk pamflet).

Verder kon vernomen worden dat de groep Spartacus te Antwerpen, om te komen tot een "internationale bedrijfskern" aan de haven, zinnens is in te dringen in het "algemeen onafhankelijk syndicaat" (A.O.S.) en dan ook het lidmaatschap van het A.O.S. te propageren. Eens met een kern in het A.O.S. aanwezig zou men CONVENTIS, Willy, geboren te Boom op 21-10-1910, wonende te Antwerpen, Maarschalk Gebardestraat, 19, leider van het A.O.S., verplichten te leveren voor hun zaak. Indien deze zich hiertoe niet moest lenen, zou volgens VICTOR Ludovicus overgegaan worden tot een terzijde zetten van CONVENTIS. Het doel zou hierin bestaan in de toekomst te komen tot een mogelijkheid om gelijktijdig aan de Rotterdamse en Antwerpse haven acties tot staking op touw te zetten. Ook de Protskysten uit Brussel zouden hierin betrokken worden.

Momenteel is nog geen aanstalte gemaakt met de ondermijning van het A.O.S. Er wordt gewacht tot op het moment dat zekerheid verkregen is of het A.O.S. uitbetalingen van werkloosheidsteun zal kunnen doen. In dit geval zou men ook talrijke personen kunnen bereiken en bewegen om lid van het A.O.S. te worden.

Momenteel werd CONVENTIS Willy niet van deze plannen op de hoogtegebracht, ondanks het feit dat hij ook

.../...

tegenwoordig was op de vergadering waarvan sprake in onze nota nr 1317. Op de vergadering waarvan sprake 19 September 1951 zou ook tot uiting zijn gekomen dat de Trotskysten, waarmede CONVENTIS Willy nochtans meerdere maanden contact heeft gehad, geen vertrouwen in hem stellen.

De 28 Januari 1952.

Afschrift

O.V.B. Bedrijfsorganisatie "Verkeer"

Claes de Vrieselaan 146 Rotterdam Telefoon 50230

PROCLAMATIE

Havenarbeiders,

Het O.V.B. "Verkeer" roept U op, met ingang van heden, Dinsdag 18 December 1951, de

LANGZAAM - AANACTIE

in te zetten, tot de "Scheepvaart-Vereniging Zuid" zich bereid verklaart aan de H.A.R.-arbeiders een Kerstgratificatie van f50.- uit te keren!

Zoals medegedeeld, wendde het O.V.B.-Verkeer zich ten aanzien van deze gratificatie tot de S.V.Z. Het verzoek werd gedaan, voor Zondag 16 December het standpunt mede te delen.

Zaterdag j.l. werd door het O.V.B. Verkeer telefonisch contact met de S.V.Z. opgenomen. Na drie jaar praten over deze gratificatie, ook vele malen door de Kern, probeerde de Heer Stakenburg opnieuw een definitief antwoord te ontwijken. Hij verklaarde in dit gesprek o.m.:

"Dat hij niet op de hoogte was met de armoede der arbeiders!"

Zondagmorgen werd door de Bestuursraad vergaderd. Tijdens deze vergadering werd telefonisch contact opgenomen met de Heer Hummel, voorzitter der S.V.Z., welke zich op zijn buitengoed te Wassenaar bevond. Het gesprek was kort. De Heer Hummel zei ons: Dat hij niets te zeggen had! Toen wij hem mededeelde een voorstel te willen doen - wij wilden hem voorstellen op Maandag een bespreking te houden - verklaarde hij:

"Dat wij niets voor te stellen hadden!"

Uit de uitlatingen en van Stakenbrug en van Hummel, blijkt wel erg duidelijk:

de totale minachting voor de arbeiders en hun armoede, voor de menselijke factor dus, van deze heren!"

Havenarbeiders, kameraden, hier valt niet verder te praten!

Stelt tegenover deze zo duidelijk gedemonstreerde minachting

DE DAAD VAN VERZET

Te lang heeft men met Uw belangen gespeeld en gesold! - Neemt een voorbeeld aan de Pinksteractie van 1947, toen de Rotterdamse havenarbeiders met de Langzaam-aan actie de S.V.Z. en de Regering binnen 24 uur op de knieën dwongen! - Neemt een voorbeeld aan Uw Londense kameraden, die ook de Langzaam-aan actie als het scherpste wapen gebruiken tegen de reactie!

Past dit wapen tactisch toe!

Vaste Havenarbeiders, ook al heeft men U een gratificatie toegezegd, weest solidair met Uw losse kameraden!

Ook de H.A.R. arbeiders hebben er recht op, de feestdagen op een passende wijze te vieren!

Zonder gratificatie is dit voor hen - door de grote armoede - Niet mogelijk! Deze gratificatie is slechts een kruimel van de, mede door JULIE arbeid verkregen miljoenen winsten der werkgevers!

Kameraden, slaat de wurgende hand van Uw keel, die U en Uw gezin in de armoede en de nood dreigt te verstikken!

Volgt in eensgezindheid en in solidariteit, het parool op van het O.V.B. verkeer!

Laat U door tegen-parolen, van welke zijde ook, niet in verwarring brengen.

LANGZAAM- LANGZAAM- LANGZAAM AAN!

Wen in strijd tot de overwinning!

Goet dit manifest niet weg, maar geeft het door aan Uw maat!

Geeft het vooral door aan de nachtploegen!

De Bestuursraad

02 625

UITREKSEL
Un: 02 19
Voor: 02 625
O.A.V.: B.I.V.
Dat: 27/12-51
For: 782

Ridam

I.D.No.582..

VERTROUWELIJK.

Betr.: Communistenbond "Spartacus".

10 MEI 1951

ACDV 09 147 . 9 MEI 1951

Hierbij worden toegezonden telkens 2 afschriften van in totaal 7 exemplaren van "Contact in eigen kring", het interne orgaan van de Communistenbond "Spartacus" en wel van de nummers vanaf 7 van Augustus 1950 tot en met 13 van Maart-April 1951.

Elk nummer is in origineel voorzien van de bekende kop van "Spartacus", zoals een tekening op het nummer van Augustus 1950 aangeeft.

Bijgevoegd is een exemplaar van de volgende kranten, t.w. UMANITA NOVA, L'ADUNATA DEI REFRATTARI, en LABOR ACTION; deze kranten maken deel uit van de z.g. buitenlandse verbindingen van "Spartacus" en een origineel van "Indeling Sociaal-economisch knipselarchief van de Communistenbond "Spartacus".

*afschrift
van 02
625*

Aan B.V.D. *in 02 625*

W.H.

Verbinding: 32

6.15
9.55-08.23

John van

VERTROUWELIJK.

OP KAART
ACD/46
DAT: 4.6.51
PAR: Ros

17 APR. 1951
ACD/107572

No.: BV/G *44* -151

De Binnenlandse Veiligheidsdienst
te
's-Gravenhage.

Schutblad is vernieuwd

Hierbij doe ik U toekomen een fotocopie van een brief gericht aan G. de Wilde, geboren 22.6.1900, betreffende het blad "The New International".

subl. kwa

E i n d e.

13.4.1951.

k

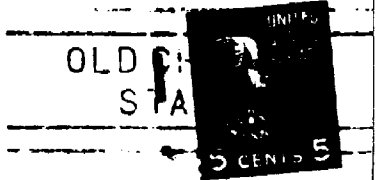
N. I.

4 Court Square

Long Island City, L. I., N. Y.



3RD FLOOR
114 W. 14th ST
NEW YORK, N. Y.



Cath. Kennedy Street

GERRET DE WILDE
~~V. D. MEYER~~
ROTTERDAM, O HOLLAND

Arnhem
N 3

627572

LABOR ACTION

~~4 Court Square~~

~~Long Island City 1, N. Y.~~

114 W. 14th St New York City

USA



UITTREKSEL

Uit : **OD 37**

Naam: **Communisme België**

Voor : **OD 625**

Naam: **Spartacus in het Buitenland**

Ag. nr: **9372**

Afz. : **SPIL**

Datum: **11-7-50**

Aard van het stuk: **Boekwerk van de Belgische Communistische Partij**

LE PARTI COMMUNISTE SPARTAKUS

Uitgetr. door: **J.H.**

Op aanwijzing van: **B VI**

Datum: **19-12-51**

CHAPITRE III - LE PARTI COMMUNISTE SPARTAKUS

Le "Parti Communiste Spartakus" aussi appelé "Parti Communiste des Conseils" est l'organisation ultra-gauchiste qui se rapproche le plus par son idéologie de l'Anarchisme et ce par son caractère libertaire à l'opposé des organisations "G.C.I." et "P.C.I." qui restent partisans d'un totalitarisme et d'une dictature de prolétariat lors de la prise du pouvoir par ce dernier.

Le centre vital de cette organisation existe en Hollande où elle s'intitule "Kommunistische Bond Spartakus" et où réside le théoricien du groupe, le nommé PANNEKOUK, alias P. AARTSE qui a publié un ouvrage de base sur les principes programmatiques de l'organisation "De Arbeidersraden" (Les conseils ouvriers). Dans ce pays, les Communistes du Conseil publient un organe hebdomadaire "SPARTAKUS" qui, à un certain moment, tira à 10.000 exemplaires. Le groupe travaille plus ou moins clandestinement et la plupart des membres sont inscrits sous un pseudonyme.

En outre, il existe en France une tendance similaire du nom de "Communisme Révolutionnaire" qui édite un organe "Le Prolétaire".

En Allemagne existait, jusqu'à l'avènement du nazisme, un groupe Spartakiste, dont la formule identique à celle des mouvements anarcho-syndicalistes allemands, se résumait aux mots : "Tout le pouvoir aux Conseils".

En Belgique, le groupe possède quelques adhérents que l'on peut chiffrer approximativement à une centaine. Ils sont répartis dans les centres d'Anvers, Malines, Bruxelles et Louvain.

À Anvers, surtout, le groupe rencontre un certain succès, dû sans doute au rayonnement du Parti frère hollandais et à l'emprise relativement facile du succès des théories révolutionnaires parmi les dockers du Port. Dans cette ville, une quarantaine de personnes seraient abonnées au journal néerlandais "SPARTAKUS".

La section Spartakiste de Bruxelles a publié pendant quelques temps un organe mensuel flamand intitulé "Arbeiderswil".

La même section a organisé à Bruxelles au début de 1947, une "Conférence Internationale" à laquelle assistèrent des délégations françaises et néerlandaises ainsi qu'à titre auditif des anarchistes belges. Les thèses proposées à cette conférence furent rédigées par le groupe néerlandais CANNEMEYER-PANNEKOUK. Notons en passant que, bien qu'ils soient internationalistes, les Spartakistes ne sont point reliés à une Internationale et, qu'à notre connaissance, la création d'une telle organisation n'est point envisagée, ce qui comme toute est une exception parmi tous les groupes ultra-gauchistes.

..//..

En ce qui concerne la section de Bruxelles, on peut encore remarquer que la plupart de ses membres assistent régulièrement aux réunions du groupe anarchiste "Pensée et Action". Au cours de plusieurs conférences organisées par ce dernier groupe, différents membres ont donné un aperçu des théories et propagé les brochures spartakistes, telles que "Arbeidersvrienden" et "Van Sla-vernaatschappij tot arbeidersmacht" (d'une société d'es-claves au pouvoir prolétaire). Il est curieux de consta-ter que le Parti Communiste Spartakiste ne soit parvenu à s'infiltrer jusqu'à ce jour que dans les régions fla-mandes du pays (Anvers, Malines, Louvain) et que la partie wallonne du pays n'a guère encore été prospectée. A Bruxelles, nous l'avons vu, le Spartakus possède égale-ment une section, mais elle est composée quasi uniquement de militants d'expression flamande ou du moins bilingue. Ceci s'explique sans doute du fait que le spartakisme est une doctrine d'essence spécifiquement hollandaise et qu'en dehors du journal français "Le Prolétaire" ce groupe ne possède point d'organe d'expression française. Les diri-geants du Spartakisme se sont rendus compte de cette lacu-ne et ont essayé, au cours de l'année 1947, de s'y infil-trer par la diffusion du susdit journal français. Un dirigeant anarchiste de La Louvière, Le Br OGDIER, a servi d'intermédiaire entre les "Spartakistes" et les "Trotkystes" à l'effet de propager dans le Hainaut l'or-gane Spartakiste.

Au point de vue de leur activité proprement dite, les Spartakistes ne sont intervenus effectivement depuis la libération que dans les grèves du port d'Anvers.

En dehors de l'intervention au Port d'Anvers, leur rôle s'est borné à ce jour à envoyer des observateurs dans différentes régions du pays lors du déclenchement des grèves, à l'effet d'en tirer les conclusions positives ou négatives, qui serviront plus tard au moment de la Révolution Proletarienne.

La base de la position de ce groupe se trouve, comme pour les autres groupes révolutionnaires, dans une lutte de classe à mener contre le Capitalisme exploiteur et axée sur la solidarité internationale, par les ouvriers du monde entier n'ont pas de Patrie à défendre. Par con-tre, et c'est ce qui le différencie des autres groupes, les organes de lutte de la classe travailleuse sont les "Comités de lutte des Usines et les Conseils ouvriers" et non pas les Syndicats ou les Partis (G.C.I. et P.C.I.) où l'improvisation perpétuelle de la conscience prolétarien-ne et partant non organisée (Anarchisme).

La réglementation de la société actuelle par le Parlement (voie admise par les trotkystes) signi-fie une diminution de la liberté individuelle (caractère

..//..

libertaire) réalisée au profit du bien-être du grand capital. Les différents partis et syndicats, soi-disant ouvriers ou qui furent prolétariens à l'origine, sont devenus des organes du pouvoir de l'Etat et ont perdu leur rôle moteur dans la lutte ouvrière. Ces organes sont devenus des briseurs de grèves, là où les ouvriers passent spontanément à la grève et la menant.

Historiquement, les ouvriers ont été, à maintes reprises, obligés de forcer la main à leurs dirigeants politiques ou syndicaux, lorsqu'ils voulaient faire la grève. Souvent aussi les chefs se pliaient, mais ne le firent que sous la crainte d'une démission des membres. Ces chefs n'ont guère pris la lutte au sérieux et se sont toujours arrangés pour terminer au plus tôt la grève, qu'il y ait aboutissement ou non des revendications. Parfois aussi ont apparu des grèves que l'on qualifie communément de "sauvages" par ce qu'elles n'étaient point soutenues officiellement par le Parti ou le syndicat et ainsi les partis et les syndicats entrèrent en lutte ouverte avec les masses ouvrières.

Les "Spartakistes" préconisent, dans le domaine des grèves, la propagation d'un moyen qui n'a guère été utilisé souvent jusqu'ici, l'Occupation des Usines, autrement dit la "Grève polonaise" ainsi appelée parce qu'en 1931 les mineurs polonais ont été les premiers à l'appliquer.

Quand un Gouvernement, sous un prétexte de blocage de salaires, interdit les grèves, c'est alors surtout qu'il faut en déclencher. Quand les rassemblements sont prohibés, il est nécessaire pour l'extension du mouvement de les organiser. Quand un journal est suspendu, il faut le faire paraître clandestinement.

De même, en cas de grève, les ouvriers ne doivent point s'empêcher de rompre les rapports de propriété et s'approprier les moyens de production, tout comme il est conseillé d'occuper les usines. En outre, les grévistes peuvent franchir les limites de la propriété privée et s'accaparer des instruments nécessaires à la poursuite de leur but.

Bien que ces différents moyens ne constituent point à proprement parler la Révolution, ils dénotent cependant des signes avant-coureurs dont se serviront les masses dans le futur.

L'Unité de la classe ouvrière ne se réalise point dans une grève normale, décidée par un syndicat à la suite d'un vote démocratique de ses membres et dont le préavis a été donné dans les formes requises. Une telle procédure n'est guère effective, car elle est faussée à la base par suite du caractère gouvernemental et conservateur des Syndicats. Ce n'est que dans les grèves appelées sauvages que les ouvriers réalisent pratiquement l'unité dans la lutte et par la lutte elle-même. Dans ce

..//..

cas, que les ouvriers soient organisés ou inorganisés, chrétiens ou athées, anarchistes, gauchistes, trotskystes, stalinistes, socialistes ou spartakistes, peu importe, ils lèveront la tête ensemble et choisiront entre eux un COMITE DE GREVE. Mais comme il arrive rarement que le personnel d'une seule entreprise soit en grève le comité de grève comprendra les délégués de diverses entreprises qui sera appelé le COMITE GENERAL DE GREVE ou COMSKIL OUVRIER. Les membres de ces Conseils ouvriers sont nommés, contrôlés et révoqués par les masses ouvrières sur la base même des lieux de travail. Les différents conseils ouvriers n'ont aucune autorité les uns sur les autres. La société ainsi créée sera une société sans classe et sans Etat (position identique anarchiste à laquelle le Spartakisme fait de nombreux emprunts et tout particulièrement à Bakounine).

Le Parti de classe qui sortira de cette révolution ne doit point appliquer la dictature prolétarienne et doit plutôt se baser sur des principes démocratiques. A ce propos, les Spartakistes opèrent une distinction entre la dictature et la violence. Ils renoncent d'avance à une dictature du prolétariat dès l'avènement du pouvoir aux Conseils Ouvriers. Il est certain à leurs yeux, que la violence jouera dans la conquête du pouvoir mais, une fois établi, ce pouvoir ne pourra plus se maintenir en recourant à la violence. La puissance ouvrière sera basée avant tout sur la libre disposition des moyens de production et de distribution. La notion de la puissance ouvrière se trouve de ce point de vue totalement opposée à celle des autres groupes Révolutionnaires, y compris le communisme stalinien et excepté le communisme anarchiste. L'expérience du Capitalisme d'Etat Staliniens russe amène les Spartakistes à rester logiques avec eux-mêmes et à considérer la suppression des libertés de la presse, de réunion et d'association comme un des coups les plus violents qu'on puisse infliger à la classe ouvrière. Là où, estiment les Spartakistes, la liberté de presse, de réunion et d'association sont supprimées ou suspendues, même si c'est dans le but de défendre la classe ouvrière "des mauvaises influences", il ne peut avoir comme conséquences que la monopolisation du pouvoir d'un ou deux partis à leur avantage et l'exercice d'une dictature sur les ouvriers.

En résumé, l'idéologie spartakiste se ramène à l'instauration d'un Communisme Révolutionnaire, Proletarien, libertaire et internationaliste.

Communiste, car la société qui succèdera au régime capitaliste ne peut être que celle où les moyens de production et les produits seront propriété commune de tous et où l'abondance sera réalisée par tous et pour tous.

Révolutionnaire, parce que les masses devront y arriver par une guerre civile implacable en vue de chasser le capitalisme et la bourgeoisie ;

..//..

Libertaire parce qu'aux yeux des spartakistes,
le communisme est inconcevable sans liberté, antistatique
et antigouvernemental et enfin il est Internationaliste
parce que le Proletariat est International et que tout le
proletariat doit profiter du nouveau régime.

Son centre d'attraction se trouve actuellement
à Anvers, où sous l'influence d'anciens trotskystes tels
que LOWET, VICTOR et DOREMANS, le Parti Spartacus déve-
loppe en réunion secrète sa théorie à une vingtaine de
militants, la plupart analphabètes.

..//..

UITTREKSEL

Uit : OD 259

Naam: SPARTACUS (Organisatie)

Voor : OD 625

Naam: SPARTACUS IN HET BUITENLAND

Ag. nr: 87608

Afz. : KARA

Datum: 19-6-50

Aard van het stuk: Inlichtingen betreffende John OLDAY

Door Sardina werden ons inlichtingen verschaft betreffende OLDAY, die geïnteresseerd is in Spartacus-activiteiten.

Uitgetr. door: RM

Op aanwijzing van: BIV

Datum: 31-7-50

UITGEBOEKT

Aan KA.RA (Voor Spil)
Van B. IV

No. :B 83797
AV 2

Ter voldoening aan het gestelde in de laatste alinea van Uw schrijven d.d. 1-4-1950 DA/I-067/W 564 moge ik U het volgende berichten.

1. Met J. Bestman wordt bedoeld Bestman, Jan, geb. 10-5-1918 te Rotterdam, wonende Busken Huetstraat 7b te Rotterdam, van beroep expeditieknecht.
Bestman was tot voor kort 2e Secretaris-Penningmeester van het Landelijk Uitvoerend Bestuur van het Onafhankelijk Verbond van Bedrijfsorganisaties (O.V.B.) en 1e Secretaris-Penningmeester van de Bedrijfs Organisatie "Verkeer" van het O.V.B..
Thans zou hij uit het O.V.B. zijn getreden.
2. Met B.v.d.Toorn wordt bedoeld Van Toorn, Bernardus Leendert, geb. 23-1-1900 te Rotterdam, wonende Saftlevenstraat 38b te Rotterdam, van beroep stoker Rijnvaart.
Van Toorn is lid van de Communistenbond Spartacus.
3. Met "Bertus", genoemd in het schrijven van L. Victor aan van Toorn, d.d. 15-3-1950 en in het schrijven van L. Victor aan Spartacus d.d. 15-3-1950 wordt bedoeld Nansink, Petrus Engbert Jacobus (Bertus Nansink), geb. 30-8-1907 te Amsterdam, wonende Houtmanstraat 27⁴ te Amsterdam. Nansink is een der leiding gevende figuren van de Communistenbond Spartacus.
4. Tot heden kon niet worden vastgesteld, welke bladen Victor bedoelt met "U.I.K.-bladen".
5. Het gestencilde blaadje "Contact in eigen Kring" is een zeer onregelmatig verschijnend orgaan van Spartacus, dat alleen aan de leden wordt toegezonden.
De inhoud bestaat uit organisatie- en scholingsnieuws, dat niet geschikt geacht wordt voor publicatie in het officiële orgaan "Spartacus".

27-4-1950

8537

B.
DA/I-067/W 564

OPKAART
ACD/4.8
DAT: 14.6.50
PAR: 207

FOTO
No. 1958

03797
18 APR. 1950
ACD

Nadat reeds herhaalde malen gebleken is dat VICTOR Ludovicus, Josephus, geboren te Antwerpen op 14 October 1903, Belg, dokker, wonende Antwerpen Spaarstraat, 22, correspondentie voert met Spartacuselementen uit Nederland, konden thans volgende bijzonderheden verkregen worden:

In datum van 15.3.1950 richtte hij drie brieven naar Nederland

- 1) aan J. BESTMAN -O.V.B. Bedrijfsorganisatie Verkeer - Claes de Vrieselaan, 146, Rotterdam, bevattende
 - a) het Maartnummer van het blad "'t Spijkertje".
 - b) de open brief aan de scheepsherstellers van VAN DER HELST Jozef, zijnde een antwoord op een aanval van de K.P.
 - c) het nr. 21 van het blad "De Haven" orgaan van de Belgische Transportarbeidersbond (datum 15.3.1950)
- 2) aan B.V.D. TOORN Saftlevenstraat, 38b, Rotterdam (c) bevattende:
 - a) het Maartnummer van het blad "'t Spijkertje"
 - b) een schrijven waarvan afschrift bijgevoegd onder nr. 1 en waaruit blijkt dat VICTOR ook in briefwisseling is met een zekere Bertus (voormoedelijk de voornaam) uit Amsterdam.

Hierbij kon vernomen worden dat het bij deze V.D. TOORN is dat VICTOR vernachtte als hij naar Rotterdam kwam. Ook blijkt uit het schrijven dat een bezoek van betrokkene aan België mogelijk is.

- 3) Aan "Spartacus" Postbus Nr. 7046 Amsterdam-Zuid, bevattende
 - a) "'t Spijkertje" van Maart 1950.
 - b) een brief waarin VICTOR uiteenzet dat het blad "'t Spijkertje" beloofd had een artikel van de groep op te nemen doch een klein gedeelte hiervan weglief. Oorzaak hiervan ziet hij in het feit dat deze mensen nog onder invloed van de K.P. staan en van Rusland totaal geen slecht willen horen. Tevens komt in dit schrijven wederom tot uiting dat hij met een genaamde Bertus in briefwisseling is. Verder spreekt hij hierin van bladen U.I.K., waarvan tot op heden in het midden nog niets vernomen werd.
 - c) (Zie bijgaand onder nr. 2 een afschrift van dit schrijven) een artikel betreffende "Internationale bewapening" waarvan gewag gemaakt wordt in bijlage 2 (zie bijlage 3) Genoemd artikel blijkt niet goedgekeurd te zijn door de uitgevers van het blad "'t Spijkertje".
 - d) het origineel van het artikel "Bedrijfsorganisatie als de noodzakelijke en nieuwe strijdorganisatie der Arbeidersklasse", verschenen op bladzijde 2 van het blad "'t Spijkertje". Uit een vergelijking van de tekst van het origineel artikel en dit van het blad kan opgemaakt worden dat de volgende tekst voorzien was:

.../...

2.
"niet de verschijning roode millionnaires (zie Rusland) wijst op socialisme, maar bewijst integendeel het klassekarakter van deze landen". Het is op de weglating van deze tekst dat in de brief van VICTOR gezinspeeld wordt om te bewijzen dat "t Spijkertje" nog aan de communisten gebonden zit.

Gaarne ontving ik de eenzelvigheid, als mede alle nuttige inlichtingen betreffende voornoemde Nederlanders.

De 1 April 1950.

Afschrift.

Bijlage I

1

Antwerpen, den 15/3/50/

Beste Vriend en Familie.

Het is weer wat geleden dat ik van mij wat heb laten horen maar dat kan geen kwaad want op het ogenblik gaat met ons alles goed en wij denken en hopen van U allen het zelfde.

Beste maat volgens ik in de dagbladen lees zou er vrij verkeer komen tussen de Belgise en de Nederlandse grens vanaf 1 April 50, wij zijn er hier thuis erg over te vreden want nu denkt mijn vrouw aldat zij juli zal mogen ontvangen en wij hopen het uit ganser harten dat U eens naar Antwerpen zuld komen, nu zult U niet kunnen zeggen dat U geld moet geven voor een pasport U hebt hem dan niet nodig.

Zegs een besté Vriend, wat schild er in Spartacus ligd daar alles overhoop??? hebben zij in Spartacus ook aan het kuisen geweest zoals in de K.P.??? daar likiwideren zij ook altijd, ik heb er achter gevraagd aan Bertus in Amsterdam maar deze geeft mij maar een vaag antwoord, hebt U er soms iets over vernomen???

Hierin weer een blaadje waar wij een artikel hebben in geplaatst, laat mij eens weten hoe U het vind, maar ik geloof dat het de laatste artikel is die wij zullen plaatsen want deze makkers kunnen alles van het Westen aannemen maar niets van het Oosten.

Nu dat is alles voor deze maal en ik verwacht antwoord van je nog vele groeten aan je vrouw en kinderen en de kameraden van mijn familie groeten aan je vrouw en kinderen en de kameraden van mijn familie

Met broederlijke Groeten

L. VICTOR
22 Spaarstraat 22
ANTWERPEN

Afschrift.

Bijlage 2 2
Antwerpen, den 15/3/50

Waarde Makkers.

Hier volgt weer een artikel dat wij geplaatst hebben in het werklozen blad, dat volgt op het vorige artikel, maar ik ben de gedachte toe gedaan dat het het laatste zal zijn, want deze jongens kunnen er nog niet over dat wij Rusland betitelen als een uitbuitersland der arbeiders, U kunt het zien in het blad en op het origineel dat ik er bij heb gevoegd.

Hier ook een artikel over de lossing van wapens te Antwerpen dat deze jongens niet kunnen goed keuren, ook omdat Rusland aangevallen wordt jongens niet kunnen goed keuren, ook omdat Rusland aangevallen wordt deze kameraden zien het heil nog komen van Rusland maar gaan niet akkoord met de politiek van de K.P.B. ook zien zij al wel de verschillende tegenstellingen in Rusland maar denken dat het een noodzaak is, wij zullen er stilaan verder mede vergaderen, maar nu zitten wij weer voor een moeilijk probleem de kwestie van een vergaderzaaltje waar wij niet kunnen aangeraken, wij hadden er een gevonden en na drie weken verteld men ons dat het niet meer te huur is, zodoende moeten wij weer verder zoeken maar al dien tijd ben wij achteruit.

Van Km. Bertus heb ik op 20/2/50 antwoord ontvangen op mijn schrijven dat ik hem gericht had, waarin hij mij mededeeld dat N° 9 en 10 verschenen zijn van de COM. DISTR. en dat zij onderweg waren; het is nu een maand later en ik heb nog niets ontvangen de kameraden vragen er achter en ook die ander kameraden waarvan de Stan nota van genomen heeft, mag ik zoo vrij zijn U te vragen om ze mij zodra mogelijk af te zenden???

De bladen U.I.K. heb ik ontvangen.

Meer nieuws heb ik op het ogenblik niet de K.P.B. tracht langs alle kanten acties op touw te zetten om het oorlogstuig niet te lossen het is voor hen een Internationaal verachijnael hier ben nog geen schepen binnen gekomen en ik kan U niet zeggen of ze zullen gelost worden of niet, zodra er iets is zal ik het juli laten weten.

Nog een goeden dag aan de kameraden.

Met rev. groeten.

L.VICTOR 22 Spaartstraat 22 Antwerpen

Internationale bewapening.

Vanaf het ontstaan van het kapitalisme, werden de arbeiders betrokken in oorlogen en bloedvergieten, steeds werden er partijen gevonden om de arbeiders in de oorlog te drijven, omdat het nu eenmaal arbeiders zijn, die hun bloed moeten geven en de winsten voor het kapitalisme.

De laatste twee oorlogen hebben bewezen wat geweldige winsten er gemaakt werden door het internationaal kapitalisme, terwijl er miljoenen arbeiders vernieling en de dood vonden.

Waarom worden er oorlogen gevoerd???

Het kapitalisme, dat nooit genoeg verzadigd is met winsten, tracht stelselmatige afzetgebieden te bemachtigen voor de productie, die de arbeiders over de ganse wereld voortbrengen, de geweldige uitbreiding van de techniek, die in dienst staat van één klasse (de patilistische klas), brengt mede overproductie en werkloosheid voor de arbeiders, maar de winsthonger der bezitters gaat door.

Op het ogenblik ben wederom twee grote partijen aan den arbeid, om de arbeiders in een nieuwen wereldbrand te werpen, die mogelijk nog verschrikkelijker zal zijn door dood en vernieling, dan de twee vorige oorlogen.

Het Amerikaans kapitalisme dat door de oorlog 1914-18, zijn roefsucht in vervulling zag gaan heeft steeds meer uitbreiding genomen in Azië en Europa geweldige fabrieken heeft het gebouwd om oorlogstuig te fabriceren, waaronder de atoombommen. Om zijnen roef te kunnen staven is het vanaf 1945 komen afdraven met Marschallplannen, om de z.g. uitgehongerde bevolkingen te kunnen laven, in werkelijkheid is het niets anders dan West-Europa te koloniseren en uit te buiten.

Om dezen roef en uitbuiting te kunnen doorvoeren, heeft het Amerikaans imperialisme een Atlantispakt afgesloten met de gekoloniseerde kapitalisten van West-Europa, maar het Atlantispakt is van geen waarde, zoo het Amerikaans imperialisme niet de nodige wapens afstuurd naar de Atlantische landen. Om deze wapens gelost en naar zijn bestemming te kunnen voeren, heeft men politieke partijen nodig en zoo zien wij hier, dat de B.S.P. zich aan de zijde heeft geschaard der westelijke imperialisten, zij doen beroep op de arbeiders om deze wapens te lossen, uit naam van de Vrede en voor de veiligheid van het Vaderland.

De K.P. roept de arbeiders op, opdat zij zouden weigeren van oorlogstuig te lossen en te vervoeren.

Waarom roept de K.P. de arbeiders op, opdat zij zouden weigeren van oorlogstuig te lossen???

Ook hier zien wij dat het Nationaal Kommunisme aanroef doet, voor het eerst in 1938 tegen Finland, in 1939 terwijl het Duitsfacisme Polen binnen viel, was Moscou er als de kippen bij om ook Polen binnen te vallen en het daarmee de genadeslag te geven. Terwijl wij zien dat het Frans en Engels imperialisme Polen willen helpen en de oorlog verklaren aan Hitler-Duitsland, zien wij dat Moscou een niet aanvalspakt afsluit met Hitler, waardoor de F.K.P. tracht op bevel van Moscou de Franse legers te boicoteren.

In 1941 viel Duitsland Rusland aan, de Kommunistische partijen, over de ganse wereld riepen nu de arbeiders op om zich te scharen aan de zijde van het Westelijk-Imperialisme, om zodoende Rusland te helpen.

Na 1945 toen het bloedbad verlopen was, moest de roef verdeeld worden tussen West en Oost. De Volkerenbond die tijdens de twee oorlogen gefunctioneert heeft, werd vervangen door de U.N.O. om te onderzoeken of de buit juist verdeeld is, maar ook hier zien wij de twee machtige imperialisten tot botsing komen, Amerika dat West-Europa heeft ingepalmd en Rusland dat de Balkanlanden heeft ingepalmd.

Het Rusland dat in Oost-Duitsland en de Balkanlanden, de arbeiders uitbuit en oorlogstuig laat fabriceren roept ook de arbeiders op voor z.g. vrede, maar in werkelijkheid moeten dezen wapens en munitie dienen om uitroffing te nemen in West-Europa en Azië.

De K.P. heeft zich geschaard aan de zijde van het Imperialistisch-Rusland, daar om is hij tegen het wapenlossen van het Amerikaans-Imperialisme.

Wat zullen de arbeiders doen???

Zullen de arbeiders zich laten mede sleuren tussen deze twee machtige blokken of zullen de arbeiders zich organiseren in een derde front, het arbeiders-

front, dat zich verzet tegen elken oorlog, zowel van het Westen als van het Oosten, dat strijd zal voeren op de bedrijven en de fabrieken, om deze te veroveren en het kapitalistische systeem omver te werpen, waardoor de oorlogen en werkloosheid zullen uitgeschakeld zijn, waar welstand en vrede zal heersen voor de arbeiders.

Altoes ben wij tegen het vervaardigen en vervoer van wapens geweest.

L. VICTOR
22, Spaarstraat, 22
ANTWERPEN.

Co 02243

No: 208.- VERTROUWELIJK.-

NIET O.K.
ACD/ 46
DAT/ 46-50
PAR: RDT

14 April 1950.-

Onderwerp: "Contact tussen Belgische-
en Nederlandse Spartacus-
groepen".-

18 APR. 1950
ACD/ 83796

Bijlagen : vier.

Hierbijgaand heb ik de eer U te doen toekomen, een van "Spil" ontvangen nota: B.D.A./1.067/W.564, d.d. 1.4.50, met drie bijlagen, betreffende bovenvermeld onderwerp, naar de inhoud waarvan ik U moge verwijzen.

Omtrent de daarin behandelde aangelegenheid rapporteerde ik U bereids bij d.z. schrijven, No: 164, d.d. 17 Maart 1950. Co 02243

Ik moge U adviseren, de Uwerzijds inmiddels terzake verkregen inlichtingen, te doen verwerken in het aan "Spil" te richten antwoord op diens bijgaande nota.

W.-

No: 164.- VERTROUWELIJK.-

B

NET O.K.
ACD/46
DAT: 14.6.50
PAR: R07

6.153
01.262 - 09.293
17 Maart 1950.-

Onderwerp: "Contact tussen Belgische-
en Nederlandse Spartacus-
groepen".-

6.153
01.262
20 MRT 1950
ACD/02243

Bijlagen : één.

blad

Hierbijgaand heb ik de eer U te doen toe-
komen, een exemplaar van No:8 - Maart 150-nummer - van het
maand "'t Spijkertje", uitgave van de "Spartacus"-groep te
Antwerpen, waarvan als promotor de bekende: Ludovicus Jose-
phus VICTOR, geb. te Antwerpen, 14.10.1903, Belg, dokwerker,
wonende te Antwerpen, Spaarstraat 22, optreedt, die ook -
naar vroeger reeds werd gemeld - met het O.V.B. te Rotterdam
in contact staat.

Naar ik te Antwerpen van betrouwbare zijde vernam,
heeft voornoemde VICTOR enige dagen geleden, enkele exem-
plaren van "'t Spijkertje" verzonden aan: BESTMAN, Claes
de Vriezelaan 146 te Rotterdam, waarbij ingesloten was een
exemplaar van het blaadje "De Haven", een orgaantje van de
B.T.A.B., waarin afgedrukt stond een "Open Brief" van de
hand van VICTOR.

Ook heeft VICTOR toen een exemplaar van "'t Spij-
kertje" verzonden aan: v.d. TOOREN, Saftlevenstraat, 38-b,
te Rotterdam. Hierbij was gevoegd een door VICTOR aan v.d.
Tooren gericht briefje, waaruit bleek, dat VICTOR reeds
meerdere malen - tijdens zijn verblijf te Rotterdam - ten
huize van deze v.d.Tooren heeft overnacht en dit in de toe-
komst hoopt te doen, telkens als hij in Nederland vertoeft.

Als tegen-prestatie daarvoor nodigt VICTOR, bedoel-
de v.d.Tooren en diens vrouw uit, nu eens spoedig enige
dagen ten woonhuize van hem te Antwerpen te komen doorbren-
gen.

Voorts heeft VICTOR enige nummers van "'t Spijker-
tje" verzonden aan de "Spartacus"-groep te Amsterdam, ge-
adresseerd aan : Postbus 47 aldaar.

In een begeleidend schrijven doet VICTOR mededeling
van het feit, dat hij de bladen U.I.K. heeft ontvangen.

Vervolgens schryft hij in die begeleidende brief
aan "Spartacus" te Amsterdam over een, door die Amsterdamse
groep, uitgegeven wordend gestencild blaadje, getiteld:
"Contact in eigen Kring", terwijl hij daarin tevens schryft
over een kameraad "Bertus" te Amsterdam, aan wien hij ver-
zoekt zijn groeten over te brengen.

In afwachting van de omtrent deze aangelegenheid
te verwachten nadere berichten van "Spil", ware het wel-
licht nuttig - althans voor zover zulks bij U nog niet be-
kend is - het volgende te doen nagaan:

le.-

- leek* 1e.- Wie en wat is vorengenoemde v.d.Tooren te Rotterdam?
- antwoord* 2e.- Welke bladen bedoelt Victor met de vermelding van de ontvangst van de U.I.K.-bladen?
- ja* 3e.- Of omtrent het gestencilde blaadje "Contact in eigen Kring" van de Spartacus-groep te Amsterdam iets naders bekend is.
- Bertus van der* 4e.- Wie de door Victor genoemde "Bertus" te Amsterdam kan zijn."

W.-

't SPIJKERTJE

ONPARTIJDIG MAANDBLAD VAN HET FEDERAAL WERKLOZENCOMITEIT
V.Z.W.D.

Redactie en Beheer:
Van Noordstraat, 9, Antwerpen

2^e JAARGANG - No 8
PRIJS: 1,25 FRANK.



De Hedendaagse denkende Massa.

Voor de zoveelste maal in de geschiedenis is de wereld in een warboel herschapeu, door de grillen van enige op buit beluste, in ~~habiet, gestokene, moderne, struikrovers,~~ iemand is er op voorzien zich de titel toe te eigenen van: Opper-Roverhoofdman van gans de wereld, mijn lijfeigene zijt gij, en het geweld is mijn recht.

De moderne cultuur, die de eeuwenoude overleveringen terug in toepassing zouden willen brengen, het denken aan hen overlaten om hun roverijen te kunnen bot vieren.

De tijd van: Wij denken voor u, is voorbij. De tijd van: Gij zijt mijn lijfeigene, behoort tot het verleden, de onverzettelijke strijd die zich door de geschiedenis tot heden, zich heeft afgespeeld, heeft miljoenen slachtoffers geveerd, de slaven zijn zelfstandig beginnen denken, hetgeen voor die Heren een spookbeeld geworden is, spookbeeld dat hen toeroept: Halt! Wij verzetten ons tegen een nieuwe slachting; wij behoeven geen wapens in onze handen gestopt te krijgen; wij willen die hier niet in een vreedzaam land ingevoerd zien om nieuwe moorden te begaan, en dat ge dan nadien u kunt verlustigen, grijpen en wroeten, met giere klauwen in de milliarden dat die nieuwe moordgeschiedenis u opgebracht heeft.

En gij noemt u cultureel hoogstaand ontwikkeld, dit, terwijl de lage instinkten van een wolf onder dat cultureel ontwikkelde schuilt. Gij zijt bijlange na nog niet het in mens zijn wording, en van zulke creaturen, die er op de wereld rondlopen, en een gevaar betekenen voor de waarachtige mens, die zouden zich het toeigenen van ons hun grillen van waanzinnige begeerten op te

dringen om een nieuwe slachting te verwezenlijken, er zijn nog gestichten genoeg in de wereld voor geesteskranken.

Gij zult niet doden, gij zult geen miljoenen mensen meer van hun haard wegrukken, om ze in onzedelijkheid en verbeesting te laten ondergaan; gij trapt de rechten van de mens met voeten; op de lijken die een nieuwe mensenslachting zouden teweeg brengen, zoudt ge ten titel uwer overwinning, een despotenpaleis willen oprichten, met alle pracht en praal, waarin ge u zoudt verlustigen, en alwaar het hel geschetter van muziek zich zou samensmelten met uw waanzinnige begeerten.

De tijd van uw verdrukking en verknechting loopt naar het einde, de arbeidende wereld is zelfstandig beginnen denken, en zullen u de weg versperren naar uw steeds onbeteugelde drijven.

Behoud uw moordtuigen, wij begeren ze niet, wij willen ons leven, leven als mens, en niet als beest.

Hooft gij de dreunende stappen der in de verte aankomende schare proleten, zij kondigen het einde aan van uw barbaarse overheersing.

Op de puinhopen van uw rot terreuregim zal het nageslacht een Saramba dansen.

F. L. d. J.

Aandacht

Onze kameraden verkopers van dit blad doen dit zonder de minste vergoeding van welke aard ook.

Vrouwenbelangen.

Geeft gij er u, vrouwen, dagelijks rekenschap van, hoe uw toestand verergerd, dat, als het zo voortgaat, de totale ellende u staat te wachten, terwijl de grote parvenus steeds hun lustig leven voortzetten, dat, terwijl er mensen zijn die als dagelijks inkomen zo maar het bagatel van 70.000 frank opstrijken, terwijl gij, als ge nog recht hebt op steun, u een almees uitgekeerd wordt van 52,75 frank per dag.

Terwijl de persen van de dagbladen het bijna niet meer kunnen slikken, van de schandalen van verduisteringen die er in het land aan het daglicht komen van die grote heertjes, alwaar de wet geen vat op heeft, leeft gij en uw kinderen in de grootste ellende, terwijl langs de andere kant de milliarden weggesmeten worden aan iets dat geen het minste doel heeft, laat men u maar steeds voort in de modder kruipen, van op de hoogste sport van de maatschappelijke ladder die zij hebben kunnen beklimmen door uw medewerking, verlustigen zij zich in uw ellende en tarten u maar steeds verder.

Zegt niet: Wat kunnen wij er aan doen? Gij kunt er alles aan doen, smijt uw zorgen overboord en neemt de handschoen op die zij u uitdagend toewerpen, denk aan het lot uwer kinderen, denk aan uw oude moeder, die in noodtoestand verkeert, en waar ge onmachtig tegenover staat om haar te helpen. Wij vrouwen zijn oppermachtig als wij ons aanesluiten, laat uw man niet alleen strijden, steunt hem in zijn strijd tegen het spook van de hongersnood, helpt mede dat te veroveren, wat u van rechtswege toekomt, gaat u weg door zonder onderbreking, tot het doel bereikt is, dat u zal brengen, gij, als jonge meisje, uw toekomst, gij als echtgenote, een gelukkige huiskring, gij als Moeder, geen zorgen meer voor uw kinderen. Dit alles kunt ge bereik met uw wilskracht te tonen in de strijd voor uw bestaan.

Maakt een einde aan een regering van uitbuitelij en laksheid.

MARIETTE CAPPAERT.

Bedrijfsorganisatie als de noodzakelijke & nieuwe Strijdorganisatie der Arbeidersklasse.

In aansluiting met het vorige artikel, dat handelde over het wezen der « Wettelijke » Ondernemingsraden, willen wij in deze uiteenzetting aantonen: de noodzaak, voor de arbeiders, tot het groeien naar nieuwe vormen en wijzen van strijd, tegen de nieuwe vormen en wijzen van uitbuiting en onderdrukking.

Tegenover de, voor de bevrijding van het kapitalisme (Staat's of Monopolistisch kapitalisme), noodzakelijke zelfactiviteit der gehele arbeidende klasse, stellen de oude, traditionele vakorganisaties: De beheersing der arbeiders door de elite elementen, dit zijn de leidende vakbondbureaucraten. Deze beheersing van de gehele klasse door enkele bevoorrechten is niet eigen aan het socialisme, aan Vrijheid en Gelijkheid, maar integendeel aan uitbuiting en onderdrukking, aan Onvrijheid en Ongelijkheid.

Deze structuur van de oude vakorganisaties met het beslissingsrecht van de heersende topleiding en de maatschappelijke verbondenheid van deze bureaucraten en met hen de ganse organisatie aan het Monopolistisch of Staatskapitalisme, is een rem voor de consequente klassenstrijd. Zij heeft als gevolg, dat deze organisatie's, praktisch van generlei waarde zijn voor de vernietiging van de klassemaatschappij. Eerder zijn deze organisatie's, door hun « Autoritair » en klassenvol karakter, goede voedingsbodem voor corporatistische en Staatskapitalistische tendenzen, die ook steunen op beheersing der totale arbeidersklasse door heersende groepenleiders. De strijdacties van deze vergane vakorganisaties, bepalen zich noodzakelijk tot het compromis met privaat-ondernemersdom of de Staat.

Het doel is een Sociale Vrede, de Klassen-Vrede, waarmede de maatschappelijke bevoorrechtiging van deze leidende bureaucraten het best gediend is. Wat zijn deze organisaties nog meer, dan simpele verzekeringsbureau's, waarin de arbeidende klasse, globaal genomen, geen vertrouwen meer stelt, maar waarbinnen zij zich nog bewegen uit traditie en gewoonten en door gebrek aan een klaar en bewust inzicht in het burgerlijk kapitalistisch karakter van deze organisaties.

Wanneer de arbeidende klasse door de tegenstelling van de klassemaatschappij tot strijdacties overgaan, vangt deze vakorganisaties de eerste stoot op en trachten immer deze acties te vernietigen, af te leiden of te lokaliseren. Gelijkheid, Vrijheid, Democratie en Socialisme worden voor allen varianten gebruikt door deze bureaucratistische heersersvraag, en reeds durven zij openlijk de wenselijkheid van « Autoritaire de-

mocratie » voorop zetten. Dat de arbeidende klasse zich noodzakelijk van deze oude vormen en gedachten moet ontdoen, dat zij zich los moet scheuren van traditie en gewoonten is eerste vereiste, voor de bevrijding van alle vormen van uitbuiting en onderdrukking.

De ontwikkeling van het gehele maatschappelijk wereldgebeuren wijst duidelijk reeds nu, in de richting van verder doorgevoerde uitbuiting, onderdrukking en vernietiging. Beheersing van het gehele economische geestelijk en sociaal leven, door de Staats-, Partij- en Vakbondbureaucratie, is reeds in vele landen totaal of groot gedeeltelijk bereikt. Klassentegenstellingen verscherpen en vergroten zich onder deze verhoudingen, en de strijd voor een vrije en klasseloze maatschappij wordt zwaarder en moeilijker tegen dit gesloten front van heersers en bezitters. Gewelddiger worden, onder deze verhoudingen, de aanslagen op het bestaan der arbeiders. Dreigender dan ooit, verschijnen alle vormen van beheersing. Drastische beperking van Vrijheid en Menselijkheid zijn schering en inslag. Het spook en de gruwel van de totale vernietigingsoorlog hangt over de arbeiders en de gehelmenheid. Dit alles kan alleen verhinderd worden door de nooit afgevendende klassenstrijd die de arbeiders zelf hebben te voeren tegen deze verschrikkingen. Het inzicht en het besef dat de belangen der heersers tegengesteld zijn aan de belangen der beheersing moet doordringen in de geest der arbeiders en daaruit het begrijpen en voelen, dat slechts de arbeidersklas zelf door haar eigen en aangepaste strijdwijze en strijdorganisaties, de bevrijding van onderdrukking en uitbuiting kan bevechten. Alleen de nimmer afgevendende strijd in één klassefront, in één klasse-solidariteit, kan verlossing brengen. Niet het verheffen in de adelstand van vakbondsbureaucraten (zie Engeland), niet de miljoenen salarissen van deze potentaten (zie Verenigde Staten), niet de samenwerking der bureaucraten met privaatheersers, bezitters en de Staat der opkalfatering van het kapitalisme (zie België).

Wat wij dus bedoelen en verstaan onder bedrijfsorganisatie, en alleen in die zin heeft deze organisatie betekenis voor de arbeidende klas, is het volgende:

1) Een economische strijdorganisatie die de klassenstrijd erkent als kenmerken in een klasse-maatschappij en hem dus consequent voert. Men kan de klassenstrijd betreuren, men kan hem verbloemen, maar hij is een realiteit en wordt de arbeiders doorgewoon opgedrongen door de bezittende en heersende klasse.

2) Een economische strijdorganisatie, die geboren wordt uit de noodzaak, uit het zoeken der arbeiders naar nieuwe vormen van strijd en wijze tegen de nieuwe vormen van uitbuiting en onderdrukking.

3) Een strijdorganisatie geboren uit het inzicht en begrijpen der arbeidende klasse dat zij het zelf zullen moeten doen, dat geen politieke, syndicale of godsdienstige eliten, het voor hen doen zal.

4) Een strijd-organisatie die op dit zelf-denken, willen en doen der arbeiders gebouwd wordt en deze zelf-activiteit immer stimuleert.

5) Een economische strijd-organisatie die alle werkers van het bedrijf omvat in één klassefront.

6) Een strijd-organisatie die van onderop haar grondslag legt en waar het beslissingsrecht van onder aan de basis leidt.

Alleen onder deze voorwaarden kan deze organisatie zin en betekenis hebben voor de arbeiders in hun bevrijdingsstrijd van loon-, slavernij- en van het onderdrukkingsapparaat van de Staat.

Dat de arbeiders begrijpen dat de tijd dringt en dat zij het « Sterft, gij oude vormen en gedachten » in de praktijk omzetten. Dat de kameraden op het bedrijf, die het inzicht en de noodzaak reeds dragen en voelen, tot het groeien naar nieuwe vormen naar strijd en wijze, de kernen vormen, die de idee van het zelfdenken, zelf willen en zelf doen zullen uitdragen en propageren onder hun klassebroeders. Dit inzicht en de verscherpte uitbuiting en onderdrukking zullen samen smeden, het eigen wapen, de eigen organisatie, van en door de arbeidende klasse zelf, ter vernietiging van elke klassemaatschappij!

SPIJKERTJE.

Het Vrije Woord

De lezers kunnen artikelen zenden naar de Redactie Het „Spijkertje“ Van Noortstraat, 9, Antwerpen. De redactie heeft het recht stukken te weigeren die niet geschikt zijn. De ingezonden stukken dienen ondertekend te zijn en verschijnen onder de verantwoordelijkheid van de inzender.

Voor alle inlichtingen wend U tot
„t SPIJKERTJE“
Van Noortstraat, 9, Antwerpen

DRUKKERIJ „PUBLIBOR“

Eugene Joorstraat, 74, Borgerhout - Tel. : 508.89

Aan alle Werkloze, en Arbeidende

Het Marshallplan, de grond en de bedoeling ervan, laat nu aan duidelijkheid niets meer te wensen.

300.000 Werklozen, duizende uitgeschakelde vrouwen, en nu, zoals het Spijkertje in zijne 4e. uitgave geschreven heeft, zijt ge voor de Heren van over de Oceaan murw gemaakt, en gaat ge de rest bekomen.

De rest komt, of is reeds op komst, in den vorm van alle soorten wapens, dat met zich inhoudt, de nieuwe devaluatie.

Wapens om ze te gebruiken, of te laten gebruiken, als ge ze wilt gebruiken, tegen wie, tegen wat, dat belangt u niet aan zeggen die Heren, als wij maar weten voor wat ze dienen moeten, zijt gij maar braaf, zijt gij maar deugdzaam, luistert gij maar naar de stem der Christene naastenliefde, naar ons moet ge niet zien, wat wij ook doen, wij zijn u geen rekenschap verschuldigd over onze daden, die, u in de diepste ellende zullen brengen, als ge u er niet tegen verzet.

Dit alles kunt ge beletten, met geen werk uit te voeren dat dient tot oorlogsdoeleinden om er nadien de gevolgen van te dragen, geen hand uit te steken om de moordtuigen, die per schip of per trein toekomen te lossen, waarvoor gij allen de miljarden leveren moet, laat ze al hun aanstellerij en voorspiegelingen, van maakt carrière in het leger maar op zich zelve toepassen, wat wij vragen is werk, tot vredelievende doeleinden, wat wij vragen is, een regering die zich afscheurt van buitenlandse inmenging, die ons naar de afgrond leidt, een regering, zonder Sires, zonder Excellenties, zonder Graven, zonder Baronnen, zonder Heren in Habiet, zonder Commedianten, zonder maskerade, en zonder verraders, die zwichten voor een handvol geld.

Een regering van mensen, die aan de lijve ondervonden hebben wat werkmans zijn betekent, die niet te verleiden zijn voor geld, die er niet op uit zijn hun medewerkers een beentje te lichten om hoger op te geraken, een regering van onderlinge stevige kame-

raadschap, die met aan het wankelen te brengen is, en niet om te kopen is, een regering van mensen, van wien alle richtlijnen gericht zijn naar de arbeidende klasse.

Wij roepen die zelfde arbeidende klasse toe, dat zij er moeten op waken dat gij, werklozen, u niet laat gebruiken, dat zij u niet van uwen haard wegrukken om in het ene, of andere aangeslotene Marshall land in fabrieken te laten werken om de oorlogsproductie op hoog peil te brengen, dezelfde toestanden staan u te wachten zoals onder het naziregime, ver van uwen haard, gescheiden van alles wat u lief is nog niet genoeg dat zij dan een nieuwe massamoord ontketenen, zij drijven de prostitutie er dan nog bij op een zo hoog peil, dat het nageslacht er jaren nadien nog immer de ziektekiemen van zal dragen.

Gij arbeidenden, in de fabrieken, er op te waken en te weigeren uwe medewerking te verlenen tot werken die leiden tot oorlog.

En tot u haven arbeiders, roepen wij u toe, in de Antwerpse Haven, alwaar ge in het zweet uws aanschijns uw schamelen boterham verdient, zult ge niet mede helpen om de tuigen te lossen, die u nadien de dood zullen injagen, eensgezind de hand te reiken aan de werkloze, en andere arbeidenden om aan die roverspraktijken een einde te stellen.

Het zijn niet zij, die de macht vertegenwoordigen, zij zijn niet bekwaam onzen wil te breken, als wij zulks niet willen, en wij zullen niet willen, laat niets ons van dit pad afleiden, en wij zullen een overwinning behalen, die enig zal zijn in de geschiedenis.

De bazuinen van het jongste oordeel, zullen de overwinning aankondigen van de arbeidende klasse over hun eeuwige vijand, het kapitalisme. Betuig uw onwankelbare wil, en eeuwige vrede zal heersen op aarde.

MARIETTE CAPPAERT.

Filosofie in de Wijsbegeerte

Heeft Truman filosofie bestudeerd? Maar « Halo, jazz-filosofie ». Hij zegt tot de kleine radertjes: « De atoombom is de grootste omwenteling van !? voor !? ons !? ».

Waarom zouden wij de steun niet blijven geven aan de kleine radertjes? Nu wij de atoom voor andere doeleinden zullen gebruiken.

Maar in andere woorden zegt hij: « Het Marshallplan is er toch en dan kunnen wij verder gaan, met de hernieuwing van de devaluatie ». En als elk radertje van de kleine staten zeggen: « Wij willen niet, dat de devaluatie en de omwenteling van de atoom doordringt in ons lichaamsdeeltjes ».

Neen, neen! De nieuwe studieles van het Amerikaanse kapitalisme door Truman over filosofie en wijsbegeerte. Daar doen wij niet aan mede!!! S. K.

Hebt U reeds een abonnement op het SPIJKERTJE? - Zo neen, schrijf dan in:

Jaarabonnement: 24 frs.

Naam

Voornaam

Adres

duidelijk ingevuld terug te sturen aan de
Redactie 't SPIJKERTJE', Van Noort-
straat, 9, Antwerpen

Verantwoordelijk uitgeefster:

MARIETTE CAPPAERT

Van Noortstraat, 9, Antwerpen

Naar het Einde

Het weggrottend kapitalistisch wereldje heeft een deuk gekregen in zijn stalen blazen, zoals het er nog nooit een gekregen heeft. Nog zo geentje, en ze mogen er gerust den begrafenisondernemer gaan bijroepen, en eens zo ver, zal het Spijkertje er wel zorg voor dragen dat de kist, waarin de restanten van het kapitalisme begraven worden, zo zal dichtgenageld worden, dat er nooit meer kans zal bestaan, ze ooit nog open te maken.

Gij werkloze, gij arbeidende, gij middenstanders, die allen nog immer verdrukt wordt door dat weggrottend kapitalisme, dat u uitbuit, die uwen handel lam leggen, die u vloeien als ze u nodig hebben, en u nadien met minachting van zich afwerpen, zo als men een hond een stuk brood toewerpt, gij die hun de macht in handen gegeven hebt, gij zijt in hun ogen niets meer of minder als marionnetten in een kegelspel, die naar willekeur kunnen omvergekegeld worden, roept hun halt toe, laat u niet meer op sleeptouw nemen door die heren in habiet, overgoten met het vernisje der beschaving, waaronder zij hun ware gedaante trachten te verbergen, laat u niet meer afleiden door hun schijnmaneuvers om u van den waren toestand te onthouden.

Den eersten deuk is gegeven in hun stalen blazen, zij hebben reeds zoveel geschermd, met schermen in staal, gordijnen in staal, die al heb ik mijn ogen reeds zo dikwijls den kost gegeven in de grootwarenhuizen, omdat ik dacht dat het een reclaam was, tot eigen gebruik, ik zulks niet heb kunnen ontdekken, maar van hetgeen ik wel overtuigd ben, en dat is: dat hun stalen blazen alwaar ze zo prat op gaan, een eerste deuk gekregen heeft. De leveranciers hebben hen in de luren gedraaid, en hun maar ordinaire waar afgeleverd.

Welnu, aan u allen, uitgebuiten en verdrukt, aan u arbeidende, aan u allen die de bloem uitmaken der arbeidende klasse, roepen wij u toe, smeed den hamer, smeed hem in het hardste staal dat u ten dienste staat, om den tweeden deuk in hun stalen blazen te geven, den tweeden en den laatsten, die het naar beneden zal halen, en dat u den weg zal openmaken, waarop, op het einde, de vredesafgezanten u tegemoet zullen komen, en u zullen toeroepen: komt hier gij slaven, van een terreur regiem, reeds 2000 jaar wacht ik op u, eindelijk hebt gij den weg gevonden die zal leiden naar uw geluk, vrede en eeuwige welvaart.

Lethueur de Jacquart F.

6 Dagen Varias

De Gladde Vogel is de loef afgestoken met zijn lapje van duizend, om eens te zien wat de renners daar zo al voor doen.

Het laatste uur van de zes dagen regende het lappen van duizend, door nog gladdere vogels wispelturig uitgestrooid.

Zouden die bedienden en arbeiders in hun dienst ook zo gemakkelijk die lapjes verdienen zoals wij ze door de renners zagen verdienen?

Wel! dan moet het daar een hemel op aarde zijn voor die mensen, en dan kunnen wij niet anders roepen als: « Ere wie ere toekomt! »

JAN SNUL.

De volksraadpleging is geen vrije verkiezing, zij is gedictieerd om alle vuiligheid en bedrog weg te moffelen.

Men stelt zich de vraag, indien de bevolking de regering de vraag zou stellen of zij een volksraadpleging zou willen uitschrijven voor degenen die voor de oorlog zijn of voor de vrede?!

Heeft de regering aan de middenstand gevraagd of zij Amerikaanse producten wilden verkopen en zo de economische crisis in ons land te brengen en werkloosheid en herenbelastingen te verhogen van jaren die voorbij zijn?

Zal de regering een volksraadpleging voorstellen om het zaakje van de effecten na te gaan en wat er gebeurt in de Belgische Congo met de zwartjes en het delven van uranium?

Een stukje voedsel voor de regeerder: Zal de regering ook de volksraadpleging toelaten als de arbeiders en de werklozen u zullen toeroepen: « Gij leidt het land slecht! »

M. J.

Kameraden, dokwerkers van gans het land.

Meer dan ooit is het noodzakelijk van geen oorlogsproducties te lossen of te laden. De Franse, de Nederlandse, de Duitse, de Italiaanse en gedeeltelijk de Amerikaanse dokkers, kameraden, staan voor hetzelfde standpunt. Kameraden dokwerkers, « de strijd die nu zal moeten gevoerd worden, dat is de strijd van gans het wereldproletariaat! » Het volk van gans het land, zal zich van deze strijd bewust zijn, want deze strijd is de strijd tussen « Vrede of Oorlog! ». Want de ene nederlaag na de andere, voor de arbeidende klasse is het gevolg daarvan. Twee oorlogen achtereen. De arbeidersraden en vakbonden hebben de arbeiders in een doolhof gebracht!

De twee wereldoorlogen die de arbeiders niet alleen met enorme kosten hebben betaald, maar ook met hun bloed!!! Nu staat de arbeidende klasse voor de keuze: Hun vakbondleiders en de politieke partijen te waarschuwen of zij voor het wereldproletariaat, voor de vrede zij, of voor de oorlog? Zo ook tegen de levering van wapens, te lossen, van wapens ten nadele van de gemeenschap. De klasseverzoening waaraan de vakbonden en politieke partijen zich hebben aan verbonden, is één van het Marshallplan, het Pact van Vijf, Benelux en het verbreken van het wereldvakverbond. Wat zullen ons de ondernemingsraden brengen door de regering, vakbond en patronaat in

elkaar gestoken, om een tegemoetkoming van verzoening?

Wanneer zullen de vakbonden ten dienste staan der vakbonders? Om het medezeggenschap te betuigen? Met de wil van de arbeiders zelf! Vakbondleiders, gedenkt de leuze: De overwinning is de strijd van de arbeiders! Maar dan is het voor u allen « te laat ». Uw verhoudingen met de regering en het kapitalisme werden geschapen door het imperialisme. De bestaande arbeidersorganisaties werden op kapitalistische eigendomsverhouding gegrondvest en de bestaande vergroei, daardoor het kapitalisme en eigendomsverhouding niet aantastte, maar de productiekraft nog bevorderde, haar natuurlijke institutie ziet zij behartigen en trachtte te behartigen. De belangen der arbeiders op de reeds vermelde grondslagen en tastte daarom deze grondslagen niet aan. Toch heeft de practijk reeds doen onder vinden, dat de nieuwe weg slechts aarzelend wordt voor de arbeiders, daar de weg was ingeslagen door de bestaande organisaties een beroepsorganisatie was geworden en een verzoening wilt tussen beide partijen, dat onmogelijk is. Want dan is voor hen de klassenstrijd ten einde, en dan is er van socialisme geen spreke meer. Neen, kameraden, zolang er uitgebuitenen zijn, is er geen sprake van socialisme. Zodus, meer dan ooit is de actiestrijd noodzakelijk. Alle werkenden en werklozen verenigt u in een klassefront. Tegen de oorlog, voor de Vrede!

E. J.

Hij heeft gezegd en
gesproken

HERMAN VOS.

Men heeft gezegd
en gesproken.

Dat Duitsland veel heeft bijgedragen, is geen twijfel, zo zegt hij, aan de kultuur van Europa. Zeer veel! Twee wereldoorlogen met puinhopen, wezen en verminkten, weduwen, armoede. Zeer schoon! De kultuur van het wereldkapitalisme.

Het Petitionnements
campagne ingezet.

De arbeiders van ons land zullen hun stem uitbrengen, ook de werklozen zijn voor de vrede. Maar stellen de vraag, de oorlog buiten de wet te stellen en de vrede in te wettigen.

Nationale Bank van
België, dat was ze
gedeeltelijk
voor 1914.

Na 1918 was de Nationale Bank
van België niet meer nationaal
maar van de bankiers.

Dat is (Democratie)!

SPLJKERTJE.

Do ygo
P
No: 125.- VERTROUWELIJK.-

3 Maart 1950.-

Onderwerp: "Activiteit van de "Spartacus-
groep" te Antwerpen".-

NIET O.K.
ACD/46
DAT. 7-7-50
PAR. R-7

6.153
ag. 293 - 6.153
7 MRT 1950.
ACD/01330

Bijlagen : één.

000770

Met verwijzing naar d.z.schrijven, No: 114, d.d. 24 Februari 1950, betreffende bovenvermeld onderwerp, - waarbij ik U deed toekomen, een van "Spil" ontvangen nota, No: B.D.A./1.067/W.535, d.d. 21 Februari 1950 - heb ik de eer U hierbijgaand aan te bieden een exemplaar foto-copie van het laatst verschenen nummer van het maandblad "'t SPIJKERTJE".-

Bij verschijning van het volgend nummer van dit maandblad, zal worden getracht, voor ons mede een exemplaar te bekomen.

W.-

B.
D.A./1-067/W.535

OP KAART
ACD/46
DAT: 7-7-50
PAR: P.M.

De 21 Februari 1950.

00771
1 MRT 1950

Hierna enkele gegevens uit een rapport over een vergadering van revolutionnaire elementen.

Op 9 Februari 1950 werd door revolutionnaire elementen een vergadering belegd in een zaaltje achter de herberg "De Zwarte Pot", Pothoekstraat, 27, te Antwerpen.

Even voor 20 u. groepeerden zich in de herberg een 11-tal personen welke nadien aan de vergadering deelnamen en waaronder vernoemd :

O.K. | DE GROOF, Joseph, François, geboren te Antwerpen, 31-10-1906, havenarbeider, Belg, wonende te Antwerpen, Maatstraat 29, alias "Jos de dokwerker".

O.K. | KELDERS, Jan, Jozef, geboren te Turnhout, 11-4-1903, Belg, losse werkmán, wonende te Antwerpen, Spaarstraat 7, alias "Jan van 't Spijkertje".

Te 20 u. opent VICTOR, Ludovicus de vergadering door te onderzoeken wat men in feite op de agenda gaat plaatsen, ofwel de arbeidersraden, het plan van de arbeid of de kwestie der wapenleveringen. Allen gaan akkoord met dit laatste punt omdat het een actueel probleem is, dat voorrang verdient. VICTOR zegt dat hij aan een dokwerker, een mens uit het bedrijf zelve waar de wapenleveringen van de grootste interesse zijn, een artikel of een antwoord heeft laten schrijven aan de O.V.B. in verband met het artikel in het blad "Nieuwe Strijd" van 6 Februari 1950. In dit verband verklaart hij aan de mensen van het maandblad "'t Spijkertje" dat O.V.B. een afgescheurde groep van de E.V.C. in Nederland is, waarmee hij regelmatig in verbinding is. Thans heeft de O.V.B. in verband met de acties van niet lossen der wapens in West-Europa hem een schrijven toegezonden waarin gevraagd wordt hen te documenteren over iedere propaganda die hieromtrent in de Antwerpse haven gebeurt. Van hunnen kant zullen zij enkele exemplaren van pamfletten en die meer, overmaken welke te Rotterdam in dit verband worden uitgegeven.

Vooraleer tot de bespreking van het artikel over te gaan, worden eerst exemplaren van "'t Spijkertje" uitgedeeld, waarin is verschenen het artikel van de hand van Le Cock Karel, onder de titel "Enkele beschouwingen over de komende Ondernemingsraden en hun betekenis voor de arbeidersklasse en voor het kapitalisme". Bij de bespreking komt aan het licht dat VAN DEN BOSCH Albert een artikel schreef voor dit nummer en wel, onder de titel "Werkloosheid". De indruk wordt hier verkregen dat KELDERS Jan zowat

.../...

als het brein van "het Spijkertje" dient te worden aangezien, terwijl CAPPAERT Maria de verspreidster is. Bevestigd wordt het feit dat het op 2000 exemplaren wordt gedrukt.

Volgt dan lezing van het artikel door een wokerker geschreven als antwoord aan de O.V.B. Hierin komt tot uiting dat hij niet volledig akkoord gaat met de O.V.B., welke niet categoriek zegt "niet lossen".

Uit de discussie komt in het algemeen naar voren : een akkoord om geen wapens te lossen omdat allen in principe vredelievende arbeiders zijn, gekant tegen elke oorlog. Er is nochtans meer : de wapens zouden niet mogen vervaardigd worden; er dient goed onderzocht of hier het Oosters blok niet gesteund wordt dat toch in niets beter is dan het Westers .

VICTOR wil de verschillende gedachten samen bundelen en merkt op dat allen zich verzetten tegen het lossen van wapens. Ook meent hij dat er een actie moet uitgaan om de arbeiders in te lichten en liefst met een pamflet, gezien het feit dat "t Spijkertje" slechts maandelijks verschijnt, en intussen misschien schepen kunnen binnenlopen. Het gaat volgens hem gewoon niet op zich zonder meer tegen het lossen te verklaren; er dient positie gekozen tegen Rusland op grond van de redenen welke reeds door anderen zijn aangehaald (pact van 1939-Balkan-mangaankwestie), waaraan hij toevoegt de leveringen van staven koper door Rusland aan Amerika. Er wordt geen algemeen akkoord bereikt over het feit of de K.P. dient aangevallen of niet.

Er wordt evenwel akkoord bereikt over het feit dat ieder die wenst een tekst zal mogen voorbereiden om als pamflet te gebruiken, teksten die op een volgende vergadering zullen besproken worden.

Nadien volgt dan nog een losse discussie over het feit of de actie tegen de wapenlossingen resultaat zal opleveren of niet.

VICTOR meent dat men het in Antwerpen niet tot een staking zal kunnen brengen, ondanks alle gevoerde propaganda, wat niet belet dat een actie dient gevoerd te worden. Volgens hem zou het een geschikte tactiek zijn zich te laten aanwerven voor de "wapen-schepen" en eens aan boord dan te verklaren niet te zullen werken. Hierdoor zou belet worden dat duizenden andere havenarbeiders geen bestaanszekerheid krijgen. Hij meent dat het lossen niet zal kunnen belet, maar enkele kan vertraagd worden. Hij zou nochtans bereid zijn om aan de communisten deze tactiek voor te leggen.

No: 114.- VERTROUWELIJK.-

NET O.K.
ACD: 46
DAT: 7-7-50
PAR: R07

24 Februari, 1950.-

1 MRT 1950

6.36
07.262 - 09.293

Onderwerp: "Activiteit van de "Spartacus-
groep" te Antwerpen".- ~~ACD~~ Do 7 70

Bijlagen : één.

6.153
09.293 - 07.266

6.283
09.293 - 07.23

Hierbijgaand heb ik de eer U te doen toekomen, een van "Spil" ontvangen schrijven, No: B.D./1.067/W.535, d.d. 21 Februari 1950, betreffende bovenvermeld onderwerp, naar de inhoud waarvan ik U moge verwijzen.

Naar U daaruit moge blijken, betreft het hier een hernieuwde actie van de "Spartacus-groep" te Antwerpen, waarvan de leider, de bij ons bekende : VICTOR, Ludovicus, Josephus, geb. te Antwerpen, 14.10.1903, Belg, dokwerker, wonende te Antwerpen, Spaarstraat 22, met de O.V.B. te Rotterdam in regelmatig contact blijkt te staan.

of kaart

Van het in bijgaand schrijven genoemde maandblad "'t Spijkertje", werden tot nu toe, twee- of drie nummers uitgegeven.

Volgens verklaring van "Spil", werd door hem van elk nummer slechts één exemplaar van "Labile" te Antwerpen ontvangen, zodat hij er geen daarvan voor ons kon afstaan.

Ingevolge het met "Spil" gepleegde overleg, werd door mij nadien bij "Labile" te Antwerpen geïnformeerd naar de eventuele aanwezigheid aldaar van een exemplaar ten behoeve van onze Dienst, van "'t Spijkertje", doch ook deze bleek slechts over één exemplaar van elk nummer de beschikking te hebben.

Naar "Labile" mij mededeelde, worden de maandbladen "'t Spijkertje" meestal aan bekende sympathisanten van de "Spartacus-groep" uitgereikt en is het heel moeilijk exemplaren daarvan in bezit te krijgen.

Dit laatste was mij ook reeds door "Spil" medege-deeld - en in de veronderstelling, dat ook "Labile" mij niet aan een exemplaar zou kunnen helpen, deed hij mij reeds de toezegging, - indien zulks door U mocht worden wenselijk geacht - van genoemd maandblad een foto-copie voor ons te doen vervaardigen.

Alvorens daartoe opdracht te geven, verzocht "Spil" mij, hem te doen weten, of de ontvangst van een dergelijke foto-copie, door U al- dan niet op prijs wordt gesteld.

In verband hiermede moge ik U verzoeken, mij Uw gevoelens, als door "Spil" bedoeld, wel te willen doen kenbaar maken".-

W.-

't SPIJKERTJE

ONPARTIJDIG MAANDBLAD VAN HET FEDERAAL WERKLOZENCOMITEIT
V.Z.W.D.

Redactie en Beheer:
Van Noordstraat, 9, Antwerpen

2^e JAARGANG - No 7
PRIJS: 1,25 FRANK.



Gelijdelijke Uitschakeling der Belgise Zeelieden

Nadat een nummer van 't Spijkertje dat ik me aangeschaft had, me op het idee bracht, mijne grieven en leed kenbaar te maken, me aan het schrijven zette, met aanvraag tot publicatie in bovengemeld maandblad.

Van beroep zeeman zijnde, zal het niemand verwonderen, dat met de uitbreking van de oorlog velen van ons niet meer de kans hadden, om terug hun vaderland te bereiken, onder die velen ben ik begrepen.

In Maart 1940 uitgevaren zijnde, zouden er 5 jaren verlopen, alvorens ik terug voet zou zetten op mijn geboortegrond. Het eerste grievende leed was: mijne woning vernietigd door V-bommen, na al de doorge maakte beslommeringen ter zee, deed zulks de maat overlopen, zo dacht ik. Maar het noodlot beschikte er anders over.

Een jaar verliep. Ten jare 1946, toen ik terug mijn beroep van zeeman wilde opnemen, kom ik tot de treurige ontstentenis dat ik uit de poel gesloten ben.

In antwoord op een schrijven van me, naar den Heer Minister in Maart 1948, waarin vermeld, dat mijne aanvraag tot wederinschrijving onmogelijk is, daar de reserven van kajuitpersoneel ruim voldoende zijn.

Na 5 jaren in de gevaarlijke zone gevaren te hebben, stel ik mij de vraag, waarom mijne wederinschrijving geweigerd wordt.

En dan stel ik mij de tweede vraag: Hoe en door welke middelen zekere mensen, die nooit het beroep van zeeman uitgeoefend hebben, nu, en zelfs op dezen oogenblik in de mogelijkheid gesteld worden, om een zeemansboek te bekomen, terwijl oude zeebonken op het achterplan geschoven worden op de Belgische schepen.

Zijn er soms mensen die er een baantje op na houden, en die de methodes gebruiken van het nazi regime om ons, oude zeebonken te saboteren.

Met de Leopoldsorde in mijn bezit, kom ik tot de treurige bestatiging, en, zoals vele onder u, die het Vaderland gediend hebben, nu, als dankbetuiging in hunne handen een stempelkaart wordt gestoken.

Dit terwijl ik in Engeland vermeld, en ingeschreven ben in het Gulden Boek van zee-gezeven ten jare 1941.

Ik doe een oproep tot mensen, als zulks onder hunne bevoegdheid valt, om paal en perk aan zulke smerige praktijken te stellen, en dan nog zekerder, als het mensen betreft die 5 jaren lang, in de gevaarlijke zone hun leven veil hebben gehad voor hun land.

Tot u allen, kameraden zeelieden, vraag ik u, allen mede te helpen om een einde te stellen aan die gemodernizeerde praktijken, en die ons de weg terug zal openmaken naar betere levensvoorwaarden.

Toegekomen naar de Redactie van 't Spijkertje tot opname.

AANDACHT!

**Werkloze, Arbeidende,
PAS OP!
De Grijsarmen van het
Facisme
strekken zich naar U uit**

Weerbericht der Regering

Zware stijging in volledige werkloosheid.
Lichte stijging in gedeeltelijke werkloosheid.

~~Temperatuur van gedeeltelijke oplossing~~
der vrouwen en weinig verandering van temperatuur der regering. Voor de werklozen, oplossing in de toekomst der regering. Een grote verandering in staatscumulatis-regeringus. Er wordt nog gemeld in de hoge strategische richting nog grote storingen zullen waargenomen worden in de regering. Er zijn nog geen instrumenten genoeg in de regering om de grote parasietische storm waar te nemen.

Gevraagd in het ministerie van 's lands één van der Lubeke.

REDACTIE.

De Ministers zijn onschendbaar als parlementairen.

Maar zijn de C.V.P. Ministers kristene mensen?

In alle geval, de christene werkloze vrouwen, zij zijn wel schendbaar voor hunne werklozensteun.

Het schijnt de C.V.P.-ministers twee maten en twee gewichten hebben.

Ik maar één maat en één gewicht.

J.V.

Werkloosheid

Oorlog, crisis, werkloosheid, die dingen welke bijna onafscheidbaar aan elkander verbonden zijn.

Zij betekenen voor de een ellende, hongers, verdriet, voor anderen welde. Oorlog gehaat door de arbeiders, gewild door de bezittende, de reactie.

Vijf jaar geleden eindigde voor ons de alles vernietigende wereldbrand, het volk herademde, het was gelukkig. Wij arbeiders waren er van overtuigd dat het nu spoedig beter zou worden. Jan Moedwil, de commentator van de B.B.C. had het ons immers gezegd van uit Londen. Ook hij was er toen waarschijnlijk van overtuigd.

We zaten wel is waar met een ontredder Europa maar dat kon opgebouwd worden.

In die overtuiging gingen de meeste van ons aan het werk, er was vertrouwen in de toekomst, en als er soms stemmen opgingen tegen overdreven optimisme. Dat alleen het wapengeweld opgehouden en dat een groot deel onzer ellende gebleven was, trokken we de schouders op, dat kon toch niet, en toch?

Want al heel spoedig ondervonden we dat onze lonen onvoldoende waren en geen gelijken tred hielden met de stijgende levensduurte. Bij de patroons werd aangedrongen op loonsverhoging. Deze maakten ons diets, dat er geen hogere lonen konden betaald worden, en wezen er ons op met al de hun ten dienste staande middelen, er kon geen spraak zijn van verhoging onzer lonen daar er moest opgebouwd worden, en dat was alleen mogelijk als wij bereid waren aan dezelfde voorwaarden te blijven werken.

We lieten ons vangen en brachten het offer. Uitzonderd enkele bedrijven, waar het patronaat onder den druk der arbeiders moest toegeven.

En waarlijk, er werd opgebouwd, langzaam zagen we ons productie-apparaat zich herstellen, fabrieken, werkhuizen brachten weer hunne waren op de markt, altijd maar weer andere werden hersteld of opgebouwd, er werden er nieuwe uit de grond gestampt. Bruggen, wegen, kanalen werden hersteld, schepen werden gebouwd, kortom alles wat geleden had of vernietigd was door het oorlogsgeweld werd hernieuwd. Onophoudend kwamen er goederen van andere landen, bijzonder van Amerika.

De magazijnen, grootwarenhuizen, vulden zich geleidelijk. Zij deden reuzenzaken en maakten grote winsten.

In tegenstelling met de arbeiders welke voort moesten leven met een klein loontje en niet in staat waren zich het nodige aan te schaffen, zij moesten alles ontberen, terwijl het in de magazijnen opgestapeld werd. Twee jaar lang volbrachten de arbeiders het van hen verlangde offer voor den opbouw van het land. Terwijl de anderen, de reactionairen, het patronaat, de ganse bezittende klasse hun brandkasten vulden door onze arbeid.

En eindelijk kwam voor ons de ontuchtering, het was te duidelijk, we waren schromelijk beetgenomen. Er brak in vele bedrijven staking uit, zo dat onze toenmalige regering door ons, arbeiders, verplicht werd tot algemene loonsverhogingen over te gaan, zij trad noodgedwongen en met tegenzin als bemiddelaar op tussen de arbeiders en het patronaat. We verkregen ook enkele sociale verbeteringen, de havenarbeiders en de scheepsherstellere veroverden de bestaanszekerheid en enige tijd later ontstond er ook zoets voor de bouwarbeiders.

De bestaande ziekenkassen werden onder staatscontrole geplaatst, en er werden merklijke verbeteringen aangebracht voor de arbeiders. Het lidmaatschap werd verplichtend voor de arbeiders. Wij werden verplicht verzekerd, met nevens ons de vrije verzekerden, dit voor mensen die een vrij beroep uitoefenden en dus niet rechtstreeks voor een patroon werkten. Bij de verplicht verzekerden werden de bijdragen voor R.M.Z. van het loon gehouden, de andere moesten dus een vrijwillige bijdrage storten. Dat alles diende om ons te verzekeren tegen ziekte en ouderdom. Ik geloof dat we ons allen nog herinneren welke zware strijd we hebben moeten leveren om deze verbeteringen te bekomen.

Maar het te kort aan loon bleef op ons drukken, daar de doorgevoerde loonaanpassingen onvoldoende waren, of voorbijgestreefd werden door de stijgende prijzen.

Het werd een wedloop tussen prijzen en lonen, het was den ongenadigen strijd zoals voorheen.

Van de zijde dezer reactionaire patroons werd er eens te meer op gewezen dat onze lonen niet konden verhoogd worden, daar zij anders niet konden concurreren tegen de buitenlandse markt, want zegden zij, we moeten kunnen uitvoeren om ons de nodige grondstoffen en machines te kunnen aanschaffen voor den verderen opbouw van het land.

Ook hier trad de regering op als bemiddelaar tussen patroon en arbeider, en kwam met haar voorstel de loonstop voor den dag dag, die zou de prijzen doen dalen. We weten nu wel beter, maar lieten ons destijds toch in het ootje nemen, hoewel schoorvoetend, toch gaven we nogmaals toe. Er diende immers opgebouwd.

En het scheen niet anders te gaan, dan door onze armoede verder te aanvaarden, want armoede is er toch, wanneer men de meest noodzakelijke dingen voor ons bestaat, zich niet kan aanschaffen, of niet? Moesten we ons op dat ogenblik niet tevreden stellen met de achtergelaten goederen der geallieerde legers, nieuwe konden we doorgaans niet kopen, tenzij we onze broeksbanden wat dichter toe haalden, in tegenstelling met de bezittende, welke zich te goed deden aan alles wat in een democratische

maatschappij zoal te vinden is.

En auto's, Mijnheer, die schenen op het land te groeien, ja, wij voerden onverpoosd allerlei verbruiksartikelen in, uit alle landen, maar bijzonder uit Amerika, deze overlaadde ons met zijn weldaden, maar het waren voornamelijk afgewerkte producte, in zui nam hij van ons grondstoffen, bijzonder mineralen, en in 't bijzonder uit Congo daar zitten dingen die hij nodig heeft voor zijne atoombom, onze producten kan hij missen, die heeft hij zelf, en ze kosten minder, waarom ze van ons nemen.

Dat zelfde Amerika heeft ook nog een plan om het ontredder Europa, dat niet in staat is zichzelf er bovenop te helpen, uit zijn puinhopen te doen herrizzen. We kennen het allen: het « Marshall plan ». Hij heeft ons langs dit plan om, zo ruim beedeeld met zijne weldaden, onder den vorm van leningen, verbruiksgoederen (bijna alle afgewerkt, klaar voor den verkoop) dat er weldra iets ging haperen. De magazijnen, grootwarenhuizen zaten vol: er kon niets meer bij, er was overvloed aan alles. En tegelijkertijd vielen de eerste slachtoffers, er was geen werk meer, zij moesten gaan stempelen. Zij waren niet eens in staat geweest zich te herstellen van de geleden ellende, ongerekend de oorlogsmiserie, waar we nog van rillen als we er aan denken.

En weer staan we met een leger van 300 duizend werklozen wekelijks aangroeiend met enkele duizenden, de crisis viert hoogtij.

Ons land is nog niet heropgebouwd, wij hebben een verouderd productie apparaat, alleen Amerika is direct na de oorlog komen aanzetten, met een gloednieuw productiemiddel waartegen wij niet in staat zijn te concurreren, zullen we daar wel ooit in gelukken.

Maar wat zijn we ten slotte met die grote voortbrengst, wij kunnen ze toch niet afnemen, dat wordt alleen mogelijk als onze koopkracht groter wordt, maar het tegendeel is waar: het kapitalisme kent geen genade, zijn we niet volop aan den afbouw, na nog niet volledig opgebouwd te hebben, het is crisis, en daar maakt het patronaat misbruik van, om de door ons moeizaam verkregen rechten stuk voor stuk af te nemen, zie naar de bestaanszekerheid der scheepsherstellere, waar is ze gebleven, zie naar de arbeiders, bij duizende worden ze de steun ontnomen, en dit jaar is het de beurt aan de R.M.Z., pas op arbeiders want het wordt een volledige onttaking.

Vele uwer kennen ze wel, verknukelen zich al in de hoop dat het den derden keer zal lukken. Schrijft, fluistert en spreekt men niet al twee jaar, van een mogelijken oorlog tussen oost en west.

Het gaat alle perken te buiten, maar wij, de arbeiders, het volk van België, van gans Europa, van de wereld roepen hen toe, neem, duizendmaal neem. Wij zullen tegen de stellingen, noodzaak voor het bestaan van het kapitalisme. Oorlog, crisis, werkloosheid, er de onze tegen zetten van vrede, arbeid, en welvaart.

Dat ze er aan denken, eens zal de massa hare rechten op een menselijk bestaan opeisen, en dat is niet ver meer.

Te kort hebben twee oorlogen elkaar opgevolgd, wij hebben er door geleerd.

V. D. B.

Eerste beschouwingen over de komende Ondernemingsraden en hun betekenis voor de Arbeidersklasse en voor het Kapitalisme.

Gedurende, en ook de eerste jaren na de laatste « milioenenslaching » 1940-'45, kon men algemeen, een sterk naar voor tredende tendenz van vernietiging der oude Kapitalistische maatschappijvormen en opbouw van een rechtvaardiger samenleving, in het denken en handelen der arbeiders waarnemen. Dit vertoonde zich, voornamelijk in de jaren 1945-46 en 47, onder de vorm van spontane strijdacties los van de overheersing van partijen en vakbonden. Dat deze onbewuste en bewuste verlangens, tot verzet en afbraak van het « oude » en dit zoeken naar het « nieuwe », niet uitgroeiden tot de gewenste strijdwijzen en vormen, was voornamelijk te wijten aan het gebrek aan inzicht dat de arbeidersklasse aan het sociaal en maatschappelijk gebeuren bood.

De, in en met het het Kapitalisme, vergroeide partij- en vakbondbureaucraten voelden dit gevaar. In samenwerking met de bezittende klasse en de Kapitalistische Staat, gedreven en door deze vernieuwingstendenz en door de noodzaak voor nieuwere en volmaakter vormen van uitbuiting (ten behoeve van een zich meer ontwikkelend productieproces) trachten zij deze « strijdacties » om te buigen en te kanaliseren in een streven naar Nationale Wederopbouw. Dat zij daar grotendeels in gelukten bewijzen uitlatingen als de volgende: « Wat in België gebeurd is na September 1944 tot op vandaag is niets anders dan het opkalfateren van de Kapitalistische samenleving » gedaan in het blad van de Belgische Socialistische Partij op 24-2-1947 en getekend door « Syndicalist ».

« Alle middelen gebruikte deze beproefde « coalitie » van, Staat-, Bezit-, Partij- en Vakbond »; waar de zelf-strijdacties der arbeidende klasse niet konden geseleerd en gekanaliseerd worden in klein-burgerlijke Prijzen- en Loonacties, werden zij energiek den kop ingedrukt met alle mogelijk machtsvertoon en machtsmisbruik. We denken daarbij slechts aan de « sympathieke » en « socialistische » methoden van Eerste-Minister Huysmans: het inzetten van de militaire macht om de strijdwillig der stakende dokwerkers te breken en de burgerlijke mobilisatie der stakende arbeiders der « Usines Gilson ».

De holle leuzen van de « coalitie » waarin op Gemeenschap, Offervardigheid, Burgerlijkheid en Wederopbouw, het accent werd gelegd en dewelke zij dekten met de vanden van het Socialisme, Christelijkheid en Vrijheid beoogden tenslotte niets anders dan het Opkalfateren en beveiligen van hun heersersbelangen! Want alles ten spijt hebben, Nationale Arbeidsconferentie's, Economische Conferentie's, verzekeringen van: Recht op Arbeid, Bestaansekerheid, Vrede, goeden wil van het Patronaat, stakingbrekerij van Rechts tot Links; slecht geleid tot het volgende: 1) Opvoering der productie (technische wedervuitrusting der bedrijven en jaag en premiestelsels) met direct daarmee aansluitend opvoering der Winsten en

Dividenden.

2) Beperking der consumptie - het verbruik, der arbeiders door middel van Loonstop.

3) Beknotting van den strijdwill der arbeiders voor een rechtvaardiger samenleving.

4) De massale werkloosheid met als gevolg immer voortschrijdende verarming der arbeidende klasse.

Morgen zet de « coalitie » dan met de ondernemingsraden de kroon op dit rotwerk, en stelt daarmede de arbeidende klasse in de toekomst, medeverantwoordelijk voor deze Kapitalistische chaos van klasse-tenstellingen, ellende en vernietiging! Morgen met de ondernemingsraden, doet de « beproefde samenwerking » van Staat, Bezit, Partij en Vakbond, een stap verder op den weg naar « Sociale vrede » tussen uitbuiters en uitgebuitenen, tussen Kapitaal en Arbeid!

Dat de arbeiders zich in dien zin geen illusies maken! Reeds op verschillende tijdstippen en in verschillende bladen en ook in passend gemaakte wet en wetsbesluiten, is door het patronaat, de partijen, de vakbonden en den Staat, de beperkte functie van de ondernemingsraden omschreven. In gemeen overleg en op basis van de Klassenvrede, zullen de afgevaardigden uit het bedrijf (alleen de door de « wettig erkende » vakbonden aangeduide kandidaten) met de patronale bedrijfsleiding, en onder het « vaderlijk oog » van den Kapitalistischen Staat, beslissingen treffen die noodzakelijk zijn voor de degelijke voering en exploitatie van het bedrijf. Dit betekent degelijke winstvorming van dit bedrijf.

Want grondslag is en blijft in een Kapitalistisch bedrijf: Productie om Winst en niet ter behoefte bevrediging van den mens. Daar deze raden dus werken binnen het kader en ten behoeve van Kapitalistische bedrijfsvoering zullen zij door hunne verbondenheid ermee, er een direct deel van worden. Meteen worden de arbeiders via deze raden direct in de Kapitalistische productiewijze totaal betrokken en richten hun toekomstige strijdacties, zich immer tegen hun eigen gekozen medebeheerders van het bedrijf. Niet meer de dwang en het initiatief van den ondernemer, zal in de toekomst het arbeidsproces (opvoering van het tempo, verbetering van de machines) bepalen, maar de dwang en het initiatief van hun zelf-gekozen ondernemingsraad.

Het weze dus nogmaals gezegd: het doel van deze raden is alleen dit: het beter functioneren van het bedrijf ter bevrediging van de Machts- en Winsthonger der bezittende en heersende klasse en de medeverantwoordelijkheid der arbeidende klasse voor den Kapitalistischen Warboel van Ongelijkheid, Onvrijheid en Onrecht!

Alleen onder beding, dat het Winstprincipe van de heersende klasse, geëerbiedigd en grondslag voor de bedrijfsvoering blijft, aanvaardt zij en verwelkomt zij deze Ondernemingsraden.

Wat de verzekeringen betreft van vrouwen en goeden wil ten aanzien van de kandidaten, het verleden heeft ons te bittere lessen aangaande dit gegeven. De parlementaire democratie, de democratie in partij en vakbond bieden reeds voorbeeld genoeg, om te beseffen dat de gelijklopende gang van zaken zal gevolgd worden in deze « economische democratie ». Ook hier zal de zeggenschap der arbeiders beperkt blijven door iedere 2 à 4 jaar een van boven, door het vakbondsbestuur, vooropgezette kandidaat (en) te kiezen. Gedurende die ganse periode legt hij hiermede het beslissingsrecht over zijn levens- en werkwijze in handen van « verlossers » en « heilbrengers ». Mensen blijven gewoonlijk mensen en waar hun maatschappelijke positie's nauw vergroei met het Kapitalisme, bepalen deze positie's meestal hun handelen, en niet hun betrouwbaarheid of hun politieke of wijsgerige overtuiging.

Is het dan mogelijk dat deze ondernemingsraden, een stap vooruit is op de weg naar de noodzakelijke vestiging van een nieuwe en rechtvaardige maatschappij van vrije en gelijke werkers. Dat deze raden, de bevrijding der arbeidende klasse van het Kapitalistisch juk, in zich dragen. Dat zij de kristallisatie, van het onbewust en bewust verlangen naar recht, vrijheid en gelijkheid, zijn.

Neen, duizendmaal neen, een menswaardige samenleving kan niet gebouwd worden op het schuldbesef en de verantwoordelijkheid der arbeiders aan « overproductie », werkloosheid, ellende en vernietiging der mensheid in imperialistische massaslachtingen! Socialisme kan niet gebouwd worden op schuldbesef en verantwoordelijkheid der arbeiders aan de Kapitalistische chaos van ellende en Bloed!

Alleen de zeggenschap van vrije en gelijke arbeiders, na de afbraak en de vernietiging van het Kapitalisme, op de bedrijven, over het ganse productieproces ter bevrediging der materiële, en geestelijke behoeften van de mens, brengt verlossing uit deze rotmaatschappij.

Geen medewerking, geen medezeggenschap in het Kapitalisme, maar Strijd tegen dezen kanker en zeggenschap in het Socialisme. Strijd gevoerd met de noodzakelijke economische strijdorganisatie's op de bedrijven, die alle werkers in één klassefront verenigen. In deze organisatie's zullen de grondvesten gelegd worden waarop de arbeidersklasse, na de vernietiging van het Kapitalisme, een betere samenleving zullen bouwen. Dan zullen de arbeiders in volle verantwoordelijkheid de zeggenschap over grond en productiemiddelen uitoefenen voor Economische gelijkheid, geestelijke vrijheid en Sociaal Recht, door middel van Fabrieks-, Bedrijf en Arbeidersraden.

Arbeiders stemt niet voor medeverantwoordiging aan uitbuiting en verdrukking maar...

Vecht en strijdt voor de bevrijding uwer klasse en met haar de ganse mensheid!

Omvat al uwe bedrijfsgenoten in één economische strijdorganisatie, van u zelf en door u zelf! De eenheid in de bedrijfsorganisatie!

Gedenk: « De bevrijding der arbeidersklasse is het werk der arbeiders zelf! »

In het volgend artikel zullen wij de noodzakelijkheid aantonen van het vormen der bedrijfskernen en bedrijfsorganisatie's.

T SPIJKERTJE.

Verscherpten Toestand der Middenstanders.

Hebt gij Middenstanders, er u wel eens degelijk rekening van gegeven, in welke benarde positie u de hedendaagse regering gebracht heeft.

De Regering der uitbaterij, zet steeds zijn zegegang voort, om u steeds dieper in den afgrond te werpen, uwen handel wordt lamgelegd, gij zijt begraven onder de drukkenlasten die zij u opleggen, om de millarden bijeen te vergaren, die dienen moeten om hun oorlogsbegroting op peil te brengen, die dienen moeten om hunne propaganda uit te voeren, waar gij niets aan hebt, en die geenszins uwen toestand zal verbeteren, zij beloven u alles maar krijgen doet ge het niet, dat zeteltje komt hen toch zo goed van pas, en daar dan nog een lekker cigaartje bij: Hallo, wie we daar hebben, Mijnheer de volksvertegenwoordiger, zeg eens, hebt gij er al eens aan gedacht om iets van uwe belofte ten overstaan van de middenstanders voor te leggen in het Parlement. — Oh ja, maar bij nader inzien heb ik daar nog wel 3 jaar tijd voor tot de volgende verkiezing, en dan zullen we wel zien; en zo lijmt men maar steeds den goedgelovigen mens.

300.000 werklozen, die met den dag steeds stijgen, hebben zij in het leven geroepen, de arbeidende klasse ligt lam, dat uwen handel met 50 % verminderd, uwe lasten zij verhoogd met 2 tot 300 % en stijgen nog steeds, waar lijdt dat heen, hoe gaan zij dat oplossen, en met wat?

Met geen letter gewagen zij in hunne dagbladen, dat in uwen toestand verlichting zou kunnen brengen, alleszins, krijgt ge genoeg inzage met foto's er bij, die aan duidelijkheid niets te wensen overlaten, over personen, hoe ze gekleed gaan, wat ze eten, hoeveel juwelen ze bezitten, en waar ze hunne rust-

kuur ondergaan (om uit te rusten van hun luiaardij), huwelijksaankondigingen en dies meer, dat u allen geen aarde aan den dijk brengt en uw drukkende lasten niet zullen wegnemen.

Hallo, Heren van goeden wil, herinnert u aan uwe beloften tegen over uwe naastenmens, wijd wat minder aandacht, aan die andere gans onbenulligheden, alwaar de mensen, die u het vertrouwen geschonken hebben niets aan hebben, laat dat potje van die eeuwenoude afgezaagde overleveringen gesloten alwaar ge steeds de mensen met afleid, men zou u anders nog het verwijt kunnen toesturen, te behoren tot de Bourgeoisie en kapitalistische klasse, en dat zijt ge toch niet, omdat uw ambt u nu dagelijks in contact met die klasse brengt is het gans begrijpelijk dat u, en verschoonbaar, weinig tijd overblijft, om de belangen van die mensen te verdedigen die u zo schaamteloos om den tuin geleid hebt, en waar ge alles aan te danken hebt, zulks komt bij ulieden niet op, als de demon van het geld zijn intrede doet, dan verloochent men zich zelve en verkwanselt men desnoods zijn grootje, vetbetaalde plaatsen, belust, steeds op meerderen buit, zoo is de toestand sinds jaren, en zo is hij nog, zoals ge vetgemest zijt ten koste uwer slachtoffers, zo mager zult ge eens worden en dan: Vaarwel, mijn schaapjes, waarom laat ge niet meer toe dat wij u scheren, wij hebben u steeds van alles beloofd, en hoop doet toch leven.

Slapers in het Parlement, als het de middenstand en arbeidende klasse betreft, klaar wakkers, als het er om gaat de rijken te bevoorjelen hunne eigen klasse!

SLOEBBER.

De werkloze vrouwen moeten plaats ruimen voor het schandaal.

Welk schandaal? Voor het effectenschandaal. De minister sprak van misbruiken van werklozen, om hun eigen misbruiken te dekken. Maar degenen die in dat modderzaakje zijn betrokken hebben misbruik gemaakt van hun macht die zij verkregen hebben van hun kiezers!

Wat zijn de werkers en werklozen gelukkig te leven in zo een staat, waar de gentlemansmanieren van gangsters zegevierden.

(Democraten) het verschil, een werkloze zou een karwijtte bij zijn werkloze steun doen; en zou daar enkele frankjes hebben aan verdiend, « niet om zich te verrijken » zoals de grote uitbuiters dat zouden gebruiken om er misdaden mee te doen.

Neen, die werkloze zou die enkele frankjes voor zijn kroost besteden. Omdat hij zijn kinderen er mede zou kunnen voeden, omdat zijn kinderen niet naar een preventorium zouden gezonden worden. Waar die groten van de schone ziel van het kind en de kinderbescherming zouden mede uitpakken.

Het gezond verstand van een mens als die zogezegde heren die met die problemen van het kind zich inlaten dat zij de ware oorzaak van de kern eens onderzoeken, van de oorzaak van het zwakke kind. Maar dat is te gemakkelijk te vinden want dan moeten zij het raderwerk van het kapitalisme tegenwerken. De oorlog in vrede veranderen. Daaruit spruit voort, geen werkloosheid meer, geen oorlogsverminkten meer, geen senatoria, geen preventoria meer. Daaruit zou nog voortvloeien een beter geestgesteldheid voor de schoolgaande kinderen en de oudere maar voor de werkende en werkloze is dat jeugd. Maar de groten noemen dat illusies, geen illusie, maar dat is voor de gemeenschap de vrede.

M. G.

Het Vrije Woord

De lezers kunnen artikelen zenden naar de Redaktie Het „Spijkertje“ Van Noortstraat, 9, Antwerpen. De redaktie heeft het recht stukken te weigeren die niet geschikt zijn. De ingezonden stukken dienen ondertekend te zijn en verschijnen onder de verantwoordelijkheid van de inzender.

Voor alle inlichtingen wend U tot „t SPIJKERTJE“

Van Noortstraat, 9, Antwerpen

Verantwoordelijk uitgeefster:
MARIËTTE CAPPAERT

Van Noortstraat, 9, Antwerpen

Antwoord van den Heer Eerste Minister, op een schrijven van het Federaal Werklozen-Komitee van Antwerpen.

Kabinet van den Brussel, 5 Jan. '50.
Eerste Minister.
C.Z.9/Nr. 12021

Mijnheer de Voorzitter,
De h. Eerste-Minister vereert mij met de opdracht U de goede ontvangst te berichten van Uw schrijven d.d. 4 dezer.

Wees verzekerd dat de Regering ter bestrijding van de werkloosheid een aantal maatregelen heeft getroffen, waarvan de invloed zich binnenkort zal laten gevoelen.

Hoogachtend,
J. Van Orshoven
Sociaal Adviseur.

Aan de Heer Lethuere du J.
Van Noortstr., 9,
Antwerpen.

Hebt U reeds een abonnement op het SPIJKERTJE? - Zo neen, schrijf dan in:
Jaarabonnement: 24 frs.

Naam

Voornaam

Adres

duidelijk ingevuld terug te sturen aan de Redaktie „t SPIJKERTJE“, Van Noortstraat, 9, Antwerpen

A a n d a c h t

Onze kameraden verkopers van dit blad doen dit zonder de minste vergoeding van welke aard ook.

Drukkerij „PUBLIBOR“
Eugeen Joorstraat, 74, Bergerhout
Telefoon: 508.89

UITTREKSEL

Uit : OD 259

Naam: SPARTACUS (ORGANISATIE)

Voor : OD 625

Naam: SPARTACUS IN HET BUITENLAND

Ag. nr: 66672.

Afz. : ID Den Haag

Datum: 23-7-49

Aard van het stuk: Inlichtingen betreffende Contact Spartacus-Engeland.

Door ID Den Haag werden ons inlichtingen verstrekt
betreffende correspondentie tussen Nederlandse en
Engelse Spartacusleiders.

Uitgetr. door: RM

Op aanwijzing van: BIV

Datum: 31-7-50

No: 378.- GRFLIM.

UITTREKSEL	
Uit	: 08 259
Ag.no.	: 66 569
Voor	: 00 625

21 Juli 1949.

v.
25 001-95
66569

Onderwerp: "Communistenbond "Spartacus", -

Bijlagen : een.

Hierbijgaand heb ik de eer U te doen toekomen, een gisteren - 20 dezer - van "Spil" ontvangen nota, D.A./1-067/W.383, d.d. 19 Juli 1949, betreffende bovenvermeld onderwerp.

In verband met het feit, dat zulks niet in bijgaande nota is vermeld, vroeg "Spil" mij, aan U te verzoeken, hem - omtrent het eventueel resultaat van het te Amsterdam in te stellen onderzoek naar het vermelde adres, Postbus 9046 - in kennis te stellen.

Met betrekking tot de in bijgaande nota genoemde Pool SACHA, rapporteerde ik U destijds bij dezerzijds schrijven, No: 546, d.d. 19 November 1948, onderwerp: "Communistenbond "Spartacus". -

Hierop had eveneens betrekking de nota van "Spil" D.A./1-067/W.198, d.d. 27 December 1948, in antwoord op Uw brief, No: 50124, d.d. 29 November 1948. -

V.-

UITTREKSEL

Voor OD 625 Naam Spartacus in het buitenland.
Origineel in OD 259 Naam Spartacus Organisatie
Volgnr. Ag.nr. 66570 Aard van het stuk Fin.toestand groep Antwerpen
v.h. blad "Spartacus" Afz. Datum 19.7.49

Op 8 Juli 1949 ontving de genaamde VICTOR, Ludovicus, Josephus, geboren te Antwerpen op 14 October 1903, belg, dokwerker, wonende Spaarstraat No. 22 ~~uit-Nederland~~ Antwerpen, een brief van de groepering "Spartacus" uit Nederland, waaruit bleek, dat het blad Spartacus voor de week van 5 tot 11 Juli 1949 niet zou verschijnen bij gebrek aan geld. Verder werd de vraag gesteld de toestand van de groep Antwerpen te laten kennen. De brief droeg als afzender: Postbus 9046 Amsterdam.

Er kon vernomen worden dat voor 3 jaar het blad Spartacus een oplage van 8.000 exemplaren zou hebben gekend, terwijl dit thans op 2-000 zou teruggevallen zijn. Onze zegsman meende de oorzaak te moeten zien in het feit dat het blad te zware artikels voor zijn lezers brengt, zodat deze zich hieraan niet meer gaan interesseren. Op het laatstgehouden congres van Spartacus in Nederland zou zulks ter sprake zijn gekomen. VICTOR Ludovicus zou in naam van de groep Antwerpen deze opmerking hebben gemaakt, hierbij ondersteund door de groep Rotterdam. Amsterdam welke de leiding en de grootste groep telt zou geen wijzigingen willen aanbrengen. Te Antwerpen zou de interesse voor het blad sterk verminderd zijn.

Verder is gebleken dat VICTOR Ludovicus voor enkele dagen een brief van de Pool SACHA, uit Duitsland zou hebben ontvangen met een artikel ter opname voor Spartacus, hetgene niet gebeurd is wegens weigering van de leiding te Amsterdam. SACHA zou thans stappen aanwenden om een visum te bekomen ten einde naar België te kunnen komen (SACHA is een persoon die op 5.11.48 te Antwerpen als spreker optrad op een vergadering van Spartacus. Hij vluchtte voor de oorlog uit Duitsland naar Palestina. Zijn eenzelligheid is ons tot hiertoe niet volledig bekend).

Uitgetrokken door GS Afd./Sectie ACD 4B Datum 6.10.49

Op aanwijzing van B. IV

UITTREKSEL

Uit : OD 259

Naam: SPARTACUS-(Organisatie)

Voor : OD 625

Naam: SPARTACUS IN HET BUITENLAND

Ag. nr: 64009

Afz. : W.

Datum: 8-6-49

Aard van het stuk: Communistenbond Spartacus

Van "Labile" werd bericht ontvangen omtrent correspondentie die de laatste tijd regelmatig gevoerd zou worden door leiders van de Communistenbond Spartacus te Amsterdam en geestverwanten in Engeland.

Uitgetr. door: RM

Op aanwijzing van: BIV

Datum: 31-7-50

's-Gravenhage, 22 October 1948.

No.: B 47484

Onderwerp: Spartacus-congres.

UITGEBOKT

IV. RD.3

Afgedaan

GEHEIM

In verband met de gegevens, welke U reeds eerder telefonisch werden verstrekt, betreffende een in October te 's-Gravenhage te houden congres van de Communistenbond Spartacus, moge ik U nog mededelen, dat blijkens thans verkregen inlichtingen, dit congres gehouden zal worden te 's-Gravenhage op 30 en 31 October a.s.

Het is zeer waarschijnlijk, dat aan dit congres zal worden deelgenomen door leden van de Spartacus-groep uit Antwerpen.

Ik zou het zeer op prijs stellen, zo uitvoerig mogelijk inlichtingen te ontvangen omtrent genoemd congres en tevens omtrent de daaraan deelnemende Belgische afgevaardigden.

HET HOOFD VAN DE DIENST,
voor deze:

J.G.Grabbendam.

Aan de Heer
Hoofdde commissaris van Politie
te
's-Gravenhage.

C. V. D.

Breda, 9 October 1948.

No:479/-48-Geheim.

13 OCT. 1948
ACD/47483.

Onderwerp: "Communistenbond "Spartacus" .-

Bijlagen : twee.

Hierbijgaand heb ik de eer U.H.E.G. te doen toekomen, een van "Spil" ontvangen schrijven, No: BDA/1-067/W. 139, d.d. 8 October 1948, betreffende bovenvermeld onderwerp, naar de inhoud waarvan ik mij verwijzing moge veroorloven.

In het mij toegezonden nummer van het weekblad "Spartacus", van 18 September 1948, bestemd & voor doorgeving aan "Spil", hetwelk ik op 22 September j.l. ontving, kwam een bekendmaking voor, waarvan U een afschrift mede hierbij gelieve aan te treffen.

De inhoud dezer bekendmaking, is door mij onmiddellijk schriftelijk ter kennis gebracht van "Labile" te Antwerpen, met verzoek, te trachten terzake gegevens omtrent de aldaar gehouden bijeenkomst te verkrijgen.

Bijgaande brief van "Spil" is het resultaat van de door de dienst van "Labile" te Antwerpen ingewonnen inlichtingen.

W.-

A a n

De Heer Hoofd van de C.V.D.

J a v a s t r a a t, 68.

's-GRAVENHAGE.

" S P A R T A C U S ".

Weekblad van de Comministenbond "Spartacus"
nummer van 18 September 1948.

BEKENDMAKING.

ANTWERPENAARS

Zondag, 19 September
v.m.10 uur Cursusvergadering
in "Cesil" Van Arteveldestraat.

C. V. D.
=====

UITGEBOKT

Breda, 25 Augustus 1947.

Volgno.

1947.

26 AUG 1947

ACD/ 20568

No: 354/-47-Geheim.

Onderwerp: "Spartacus-propaganda
te Antwerpen".

BUREAU B

27. 8. 47

17082

Antwerpen
Met verwijzing naar d.z.schrijven, No: 229/-47-
Geheim, d.d. 5 Juni 1947, betreffende bovenvermeld onderwerp,
waarbij ik U toezond een afschrift van een propaganda-pamflet,
hetwelk ik ter inzage had gehad op het Bureau van de "Veilig-
heid van de Staat" te Antwerpen en hetwelk van een onderschrift
was voorzien, luidende:

"L. Victor - 22 Spaarstraat 22 - Antwerpen"

moge ik U.H.E.G. thans berichten, dat - blijkens een te Antwer-
pen ingesteld onderzoek - deze persoon is genaamd:

Ludovicus Josephus VICTOR, geb. te Antwerpen, 14 October
1903, Belg, van beroep dokwerker, wonende te Antwerpen, Spaar-
straat, 22.

Tevens is gebleken, dat deze Victor lid is van de Spar-
tacus-groep-België, en dat in zijn woning zo nu en dan enige
Belgen samenkomen en daar besprekingen plaats hebben, waarbij
ook wel eens een tweetal Nederlanders tegenwoordig zouden zijn

Tot op heden is het nog niet gelukt, bedoelde Nederlan-
ders te vereenzelvigen, terwijl ook omtrent de namen van de
overige bezoekers aan de woning van Victor, nog geen positieve
gegevens verkregen zijn kunnen worden.

Volgens bekomen betrouwbare inlichtingen, ontving Victor
in het voorjaar van 1946, wekelijks circa 30 stuks exemplaren
van het Nederlandse Spartacus-orgaan, ter verspreiding onder
zijn geest-verwanten.

Doordat te Antwerpen weinig belangstelling bestaat voor
dat blad, is genoemd aantal geleidelijk verminderd, zodat ~~Victor~~
Victor de laatste maanden nog slechts 10 exemplaren per week
ontvangt, waarmede hij nog moeite heeft om deze kwijt te raken

Op welke wijze Victor die bladen wekelijks ontvangt, is
niet met zekerheid bekend. Er is vastgesteld kunnen worden, dat
deze hem niet per post worden toegezonden, zodat wordt vermoed,
dat zij per koerier vanuit Nederland bij hem thuis worden be-
zorgd.

Het aantal Spartacus-leden te Antwerpen, zou thans
slechts hoogstens 10 à 12 bedragen.

Genoemde Victor, die als een vrij goed algemeen ontwik-
keld man wordt beschouwd, zou ook zo nu en dan artikelen voor
het "Spartacus-orgaan" schrijven.

De aandacht van de betrokken Veiligheids-instantie blijft
op deze aangelegenheid gevestigd en bij het vernemen van nadere
gegevens, zullen deze te mijner kennis worden gebracht.".....

A a n
De Heer Hoofd van de C.V.D.
J a v a s t r a a t, 68.

W.

's-GRAVENHAGE.
=====

Proletarier aller Länder, vereinigt euch!
Proletaires de tous les pays, unissez-vous!
WORKERS OF ALL LANDS, UNITE!
ПРОЛЕТАРИИ ВСЕХ СТРАН, СОЕДИНЯЙТЕСЬ!

*Antifascistisches
France & Deutschland
Solidarität, Freiheit
für alle Völker in Deutschland*

SPARTAKUS

Unabhängiges proletarisch-revolutionäres Blatt

1. MAI 1947

SONDERAUSGABE

Hunger

Nach 12 Jahren totaler Diktatur, nach 7 Jahren Krieg und 2 Jahren Besetzung und verschärftem Hunger, sind die Arbeiter des Ruhrgebietes und darüber hinaus ganz Westdeutschlands wider zu neuem Leben erwacht.

MASSENSTREIKS UND MASSENDEMONSTRATIONEN

Schon seit vielen Wochen waren da und dort „wilde“ Streiks ausgebrochen, in denen die Arbeiter ihrer Unzufriedenheit und Empörung Ausdruck gaben.

Ende März ist diese Bewegung dann lawinenartig angeschwollen und hat mehrere hunderttausend Werktätige erfasst, das heisst die erdrückende Mehrheit des Industrieproletariats Westdeutschlands.

Die Arbeitermassen haben sich aber nicht darauf beschränkt, die Betriebe und Gruben zu verlassen, sie sind mit Frauen und Kindern auf die Strassen gezogen und an manchen Tagen haben bis zu einer Million Werktätiger in den Strassen der Ruhrstädte demonstriert.

Ihre Parolen waren überall die gleichen: **SCHLUSS MIT DEM HUNGERREGIME! SCHLUSS MIT DER UNTERDRUECKUNG!**

WO WAREN DIE PARTEIEN UND GEWERKSCHAFTEN?

Woher kommt diese Massenbewegung?

Die herrschenden Mächte, die verschiedenen politischen Parteien schieben sich gegenseitig die Verantwortung zu. Tatsächlich haben sie ja alles getan, um die Massenstreiks und -demonstrationen zu verhindern und, als das schon nicht mehr ging, sie abzubremsen. Tatsächlich haben sich Partei- und Gewerkschaftsführer hinterher an die Spitze gestellt, um die Bewegung zum Stillstand zu bringen. Sie haben sogar einen 24-stündigen Generalstreik proklamiert, damit es nicht zu Aergernisse komme.

Nun hat aber ein zeitlich beschränkter Streik noch nie die Erfüllung der Arbeiterforderungen gebracht. Da heisst es schon weiterstreiken, ohne auf halbem Wege stehenzubleiben.

Nein, nicht die Partei- und Gewerkschaftsführer haben diese Massenbewegung hervorge-rufen. Auch ist sie nicht das Werk von Nazis, wie gewisse Verleumdungen lauten. Die Nazis sind weder willens noch fähig, derartige Massenstreiks hervorzurufen. Das soll nicht heissen, dass nicht diese oder jene nationalistische Gruppe oder auch Moskau davon zu profitieren versuchen. Aber das ist in jedem Kampfe so.

DIE BEWEGUNG KOMMT VON UNTEN HER

Sie kommt von den grossen Massen der Ruhrkumpels, von den Arbeiterfrauen und Arbeiter-jugendlichen, die nicht mehr so weiter leben können und wollen.

Man hat Vieles ertragen, Allzuvieles. Unterdrückung, Krieg, Bombardements, Naziterror, Besetzungsterror, Hunger und Not. Aber alles hat eine Grenze. Und die Grenze der Geduld der Arbeitermassen ist erreicht.

Seit den glorreichen Ruhrkämpfen der Zwanzigerjahre, da die westdeutsche Arbeiterklasse an der Spitze der internationalen Arbeiterklasse stand, war es nicht mehr zu solchen Bewegungen gekommen, wie wir sie in diesem Frühling 1947 erleben.

DIE BESETZUNSMACHT MUSSTE WEICHEN

Nicht nur die Partei- und Gewerkschaftsführer, die ja leider im Dienste des in- und ausländischen Kapitals stehen, mussten weichen, auch die Besetzungsmacht selbst. Sie wagte es nicht, direkt gegen die Massen einzuschreiten. Sie konnte sich das nicht erlauben. Auch war sie nicht sicher, ob die britischen Soldaten sich dazu hergegeben hätten, die deutschen Arbeiter zu massakrieren.

Unter den britischen Soldaten sind ja auch viele Kohlenkumpels, unter den Besetzungssoldaten sind überhaupt viele Arbeiter die gut wissen, was Streiken heisst und die wissen, dass die Arbeiter aller Länder gegen die Ausbeutung zusammenhalten müssen.

Die britischen Behörden, die in England selbst grosse Schwierigkeiten haben, sind vor den streikenden und demonstrierenden Massen zurückgewichen.

Allein das ist schon ein Erfolg der Massenbewegung und eine Niederlage für die Militärbehörden.

Sie haben schöne Versprechungen gemacht.

Man wird bald sehen, dass sie ihre Versprechungen wieder einmal nicht halten. Und dann wird die Bewegung von neuem losbrechen und dann wird sie nicht mehr so schnell stehenbleiben. Dann wird es noch ernster.

DER GROSSE UMSCHWUNG

Der grosse Umschwung besteht nicht so sehr im sofortigen Erfolg, sondern vor allem in der Tatsache, dass deutsche Arbeitermassen, die man 14 Jahre lang als Kanonenfutter, als willenloses Schlacht- und Arbeitsvieh behandelt hat, sich wieder auf sich selbst besinnen und zu rühren beginnen.

DIE ANTWORT DER RUHRKUMPELS

Die Grossmächte haben erschreckt aufgehorcht. Streiten sie doch darum, wer die Ruhrkohle für den nächsten Weltkrieg ausbeuten soll, wer anstelle der Nazihenker das deutsche Proletariat unterjochen soll.

Die Ruhrproleten, die Arbeiterfrauen und -jugendlichen von Düsseldorf und Osnabrück, von Essen und Gelsenkirchen, von Aachen und Köln haben die Antwort gegeben: NIEMAND!

Sie sind es, die arbeiten; sie sind es, die ihre ganze Arbeitskraft und Gesundheit opfern, um die Kohle zu fördern.

Diese Kohle geht in die internationale Kriegsindustrie!

Die Arbeiter aber hungern und frieren!

Die Arbeiter, ihre Frauen und Kinder hungern und frieren in ganz Europa.

DIE LÖSUNG

Darum genügt es nicht, einen einmaligen Proteststreik durchzuführen, er kann nur der Beginn einer viel grösseren und längeren Bewegung sein, an deren Ende die Arbeiter die Gruben und Werke selbst besetzen und in eigene Hände nehmen.

Wer sollte denn über Kohle und Stahl verfügen, wenn nicht die Arbeiter selbst, die alles erzeugen und schaffen?

Wer sollte denn über die Lebensmittelreserven verfügen und die Lebensmittelverteilung selbst organisieren, wenn nicht die Arbeiter, die alles hervorbringen und erzeugen?

Durch ihre selbst gewählten, im Klassenkampf erprobten und von den Arbeitern stets kontrollierten Vertrauensleute, durch ihre Kampfkomitees und Räte können und müssen sie im ganzen Land die Betriebe und die Lebensmittelverteilung in eigene Hände nehmen!

In EIGENE Hände!

Nicht in staatliche — ob es nun deutsche, französische, britische, russische oder amerikanische Staatsfunktionäre sein mögen.

Es rettet uns kein höheres Wesen, kein Gott, kein Kaiser, kein Marschall, kein Führer, kein Staat!

Wenn die streikenden und demonstrierenden Arbeiter die Fabriken und Schächte selbst besetzen, wenn sie die Lebensmittelverteilung in eigene Hände nehmen, wenn sie sich über die Zonen- und Landesgrenzen hinweg an alle Arbeiter in- und ausserhalb Deutschlands wenden, wenn sie sich selbst an die ARBEITER in den Besetzungsarmeen wenden und mit diesen in PROLETARISCHEN Geist verbrüdern, dann sind die Grossmächte machtlos, dann müssen die Kanonenkönige aller Rassen abtreten.

Dann ist aber auch die Stunde gekommen, wo Unterdrückung und Ausbeutung, Hunger und Krieg ein Ende nehmen.

PROVISORISCHE ADRESSE:

OTHMAR HAUSER,
OBERDORFSTRASSE 22,
ZÜRICH 1 (SCHWEIZ)

SPARTAKUS.

C. V. D.
=====

625
april
Breda, 12 Juni

Yl 990.
1947.
17 JUNI 1947

No: 233/-47-Geheim. (4)

Onderwerp: "Spartacus"-groep
in België."

BUREAU L
18-6-47

ACD/1734
UITGEBOKT

Naar aanleiding van een mondelinge mededeling op 1 Mei j.l. ontvangen van de Heer H.C.Neervoort, Uwer administratie, betreffende bovenvermeld onderwerp, moge ik U Hoog-EdelGestrenge het volgende berichten:

Volgens bedoelde mededelingen, zouden tot de belangrijkste personen, behorende tot de "Spartacus"-groep in België, de volgende personen moeten worden gerekend:

- 1e.- KOECK, Francois Maurits, geb.te St.Jan-Molenbeek, 2.1.1902, wonende te Anderlecht bij Brussel, rue de Sébastopol, Nr:9.-
- 2e.- VAN MECKEREN, Harry Remi Joseph, geb.te Upper-Islington (Engeland), 5.1.1917, wonende te Schaerbeek bij Brussel, Avenue Voltaire, Nr:110.-
- 3e.- VERHOEVEN, Joseph Charles, geb.te Wetteren, 10.2.1910, wonende te St-Pierre, Brussel, Rue Leopold I, Nr:(?)
- 4e.- ASCHERICKY, René Célestin, geb.te Strijthem, 1.9.1913, wonende, Avenue de l'Hippodrome (nummer onbekend) te Ixelles bij Brussel.

In verband met deze gegevens, die door mij - ter beko- ming van nadere inlichtingen - aan de Belgische dienst te Brussel werden doorgegeven, werden gisteren door mij te Brus- sel de volgende inlichtingen ontvangen:

"De vier hiernavermelde personen maken inderdaad deel uit van de "Communistische Groep Spartacus."":

- 1e.- KOECK, François Maurits, geb.te St.Jans-Molenbeek, de 9.1.1902, wonende te Anderlecht, Sébastopolstraat 9,
De genaamde KOECK was de verantwoordelijke uitgever van het orgaan der Belgische Communistische groep "Spartacus" "Arbeiderswil", alsook van de brochure "Spartacus", welke handelt over "Stellingen, taak en wezen der partij."
KOECK is een getrouwe bezoeker van de conferenties der Belgische Anarchistische groep "Pensée et Action" en is er zelfs opgetreden met als onderwerp:"Spartacusbond". Hij is eveneens de verspreider in België van het Neder- landse blad "Spartacus" en van het Frans Spartacusblad "Le Proletaire".

A a n
De Heer Hoofd van de C.V.D.
J a v a s t r a a t, 68.

2e.-

's-G R A V E N H A G E.
=====

- 2e.- VAN MECKEREN, Harry René Joseph, geb.te Upper (district Islington), Engeland, 5.6.1917, van Belgische nationaliteit, wonende te Schaerbeek, Avenue Voltaine, Nr:110.
VAN MECKEREN is de drukker van de "Spartacus-groep".
- 3e.- VERHOEVEN Joseph, geb.te Wetteren, 10.2.1910, wonende te Jette St.Pierre (Brussel), Nr:1 Lepoldstraat.
VERHOEVEN is een actief propagandist van de groep en verkoper van de Spartakistische bladen, alsmede van de brochure "Arbeidersraden".
Hij volgt de vergaderingen van de Anarchistische groep "Pensée et Action".
- 4e.- ASSCHERICKX, René Célestin, geb.te Strijthem, 1.9.1913, wonende te Elsene (Ixelles) bij Brussel, Avenue de l' Hippodrome, Nr:64.
ASSCHERICKX is een van de voornaamste figuren van de "Spartacusbond".
Hij woont eveneens regelmatig de conferenties bij van de groep "Pensée et Action".
Op deze vergaderingen maakt hij propaganda voor de "Spartacusbond" en verkoopt er van die bond uitgaande boeken en bladen."
-

C. V. D.

=====

Breda, 5 Juni 1947.

Volgno.

10 JUNI 1947

ACD/17002.

No: 229/-47-Geheim.

Onderwerp: "Spartacus-propaganda
te Antwerpen."

Bijlagen : één.

INDEXBOEKT

Nummer:	
Datum:	11-6-'47

Hierbijgaand heb ik de eer U HoogEdelGestrenge te doen toekomen, een afschrift van een propaganda-pamflet, hetwelk mij gisteren, 4 dezer, op het Bureau van de "Veiligheid van de Staat" te Antwerpen, door de Heer Van Frachem werd ver- toond.

Volgens mededeling van de Heer Van Frachem, was het pamflet de vorige avond ontvangen door een zijner inspecteurs, van een "medewerker", omtrent welks verdere herkomst hem echter nog niets naders bekend was.

De woorden "Spartacus" zijn op het origineel pamflet in groot-formaat hoofdletters en in rode inkt gedrukt, zo ook de woorden "Leest Spartacus" en "Alhier Verkrijgbaar".

De overige letters zijn gedrukt in zwarte inkt en hebben een grootte van ongeveer 5 m.M.

De afmetingen van het pamflet bedragen circa 25 X 35 c.M.

Onder de woorden "Leest Spartacus" en "Alhier Ver- krijgbaar", is op het originele pamflet een blauwkleurig inktstempel aangebracht, vermeldende de woorden:

"L.Victor - 22 Spaarstraat 22 - Antwerpen.

Omtrent deze persoon was bij de betrokken dienst te Antwerpen nog niets naders bekend, doch hiernaar zal een onderzoek worden ingesteld, alsmede naar het vermelde adres: 22 Spaarstraat.

Met betrekking tot het resultaat van dit onderzoek, hoop ik over enige tijd nadere bijzonderheden te kunnen rap- porteren."

W.

A a n

De Heer Hoofd van de C.V.D.

J a v a s t r a a t, 68.

's-GR A V E N H A G E.

A P S C H R I F T.

S P A R T A C U S:

De krant, die elke uitbuiting en slavernij, ook die van de geleide economie, bestrijdt. Die ons geestelijk wapent tegen de dreigende nieuwe wereldoorlog.

S P A R T A C U S:

De krant, die ons de ogen opent voor de nieuwe verhoudingen waarin het kapitalisme verschijnt.

S P A R T A C U S:

De krant, die ons leert dat de bevrijding van de arbeidersklasse het werk moet zijn van die klasse zelf.

S P A R T A C U S:

De krant, die onder de nieuwe kapitalistische verhoudingen, de nieuwe strijdmiddelen en strijd-organisaties aan ons duidelijk maakt.

S P A R T A C U S:

De krant van de arbeiders, die de zelfbeweging en de zelforganisatie van de arbeiders propageren.

S P A R T A C U S:

De krant, die de weg wijst van kapitalisme naar COMMUNISME, naar een MAATSCHAPPIJ VAN VRIJE EN ~~GEELIJKE~~ WERKERS.

LEEST SPARTACUS!!!

ALHIER VERKRIJGBAAR!!!

Ink blauwe inkt gestempeld:

L. Victor,

22 Spaarstraat 22

ANTWERPEN.

14 Maart 1947

Handwritten marks: a circle with a cross and the letters 'BIV'.

Uit doorgaans goed geïnformeerde bron vernam ik het volgende over de Spartacus groep in Vlaanderen.

De naam die ze voeren is "Kommunistische Bond Spartacus". Ze hebben meer contact met de Trtskyisten (Parti Communiste Internationaliste) dan met de Stalinisten (Parti Communiste Belge).

Belangrijke personalia in deze partij zijn:

- KN.V.* 1 Francois Maurits KOECK geb 2-1-02 te Molenbeek St Jean, wonende Sebastopol 9 Brussel, Anderlecht. Gehuwd met Hermine THIRY. Hij is de uitgever van het Spartacus orgaan "Arbeiderswil"
- KN.V.* 2 Harry Remi Joseph VAN MECKEREN geb 5-6-17 te Upper Islington, wonende Avenue Voltaire 110, Brussel Schaerbeek
- KN.V.* 3 Joseph Charles VERHOEVEN geb 10-12-10 te Welteren, wonende Rue Leopold I, Jette St. Pierre, Brussel. Propagandist voor de partij.
- KN.V.* 4 Rene Celestin ASSCHERICKX, geb 1-9-13 te Strijthem, wonende Avenue de L'Hippodrome, Brussel, Ixelles. Hij onderhoudt waarschijnlijk het contact tussen de Ned en Belgische Spartacus.

IP

Gaarne zou ik van U mogen vernemen wat Uw visie op dit bericht is. Zijn deze feiten hier bekend. Is hier eventueel meer over deze personen bekend.

Ook over het bericht van 7-2 over hetzelfde onderwerp zou ik gaarne antwoord ontvangen.

IP

Handwritten note: 'zie' Doe' with an arrow pointing to the text above.

BUREAU B	
Nummer:	
Datum:	11-4-47

Volgno.
26 MAART '47
ACD/12650

Handwritten signature or mark.